

Sygn. akt VIII GC 48/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 sierpnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie, Wydział VIII Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Kądziołka

protokolant: Joanna Drobińska

po rozpoznaniu dnia 20 lipca 2017 r. w S.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w P.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

o nakazanie zaniechania naruszania majątkowych praw autorskich oraz o zapłatę

I. oddała powództwo wobec pozwanej Gminy M. Ś.;

II. zakazuje pozwanej (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G. korzystania z wzoru dekoracji świątecznej Choinka 2D płaska Ozdobna latarniowa POL-2110, tworzenia kolejnych egzemplarzy wg tego wzoru, jak również udzielania podmiotom trzecim praw do korzystania z dekoracji wytworzonych wg tego wzoru;

III. oddała powództwo wobec pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. w pozostałym zakresie;

IV. rozstrzyga o kosztach z zastosowaniem zasady odpowiedzialności za wynik postępowania przy założeniu, że powódka przegrała sprawę wobec Gminy M. Ś. w całości (co do żądania z pkt 1 i 4 pozwu) oraz pozostawia szczegółowe wyliczenie kosztów referendarzowi sądowemu po uprawomocnieniu się orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie;

V. rozstrzyga o kosztach z zastosowaniem zasady odpowiedzialności za wynik postępowania przy założeniu, że powódka wygrała sprawę wobec (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. w zakresie żądania z pkt 2b pozwu (dotyczącego korzystania z wzoru dekoracji Choinka 2D płaska Ozdobna latarniowa POL-2110), zaś co do pozostałych żądań z pkt 2 oraz co do żądań z pkt 3 i 4 sprawę wygrała pozwana (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. oraz pozostawia szczegółowe wyliczenie kosztów referendarzowi sądowemu po uprawomocnieniu się orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie.

Sygn. akt VIII GC 48/16

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym 13 stycznia 2016 r. (uzupełnionym pismem procesowym z 12 lutego 2016 r.) powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w P., jako podstawę prawną wskazując art. 79 ust. 1 pkt 1 i 3 lit. b oraz art. 79 ust. 4 ustawy z dnia 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. nr 90 poz. 631 ze zm.), domagała się:

1) w pkt 1 pozwu - nakazania pozwanej Gminie M. Ś. zaniechania naruszania majątkowych praw autorskich powódki poprzez zakazanie korzystania, w tym publicznej ekspozycji, dekoracji świątecznych nabytych w ramach przeprowadzonego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na realizację zadania pod nazwą „Świąteczne iluminacje świetlne na tereny zielone Gminy M. Ś.” w postaci:

- a) dekoracji latarniowych przestrzennych w kształcie choinki zwieńczonej podwójną gwiazdą pięcioramienną,
- b) dekoracji latarniowych w kształcie przechylonej choinki,
- c) dekoracji przestrzennej w formie sań świetlnych Św. M.,
- d) dekoracji przestrzennej w formie fontanny świetlnej,
- e) dekoracji latarniowej z głównym motywem gałązki świątecznej z wieloma odgałęzieniami, zwieńczonej elementem dekoracyjnym w postaci śnieżynki;

2) w pkt 2 pozwu nakazania pozwanej (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G. zaniechania naruszania majątkowych praw autorskich powódki poprzez zakazanie korzystania, w tym tworzenia kolejnych egzemplarzy, dekoracji świątecznych, jak również udzielania podmiotom trzecim praw do korzystania z tak wytworzonych dekoracji, w odniesieniu do dekoracji, których wzory – przedstawione w ramach oferty złożonej Gminie M. Ś. w związku z prowadzonym przez nią postępowaniem o udzielenie zamówienia publicznego na realizację zadania pod nazwą „Świąteczne iluminacje świetlne na tereny zielone Gminy M. Ś.” – opisane zostały jako:

- a) Choinka 3D Ozdoba latarniowa POL- (...),
- b) Choinka 2D P. ozdoba latarniowa POL-2110,
- c) Sanie 3D Przestrzenna ozdoba parkowa POL-1944,
- d) Fontanna 3D Przestrzenna ozdoba miejska POL- (...),
- e) Gałązka 2D P. ozdoba latarniowa POL-1250;

w pkt 3 pozwu - wskazując na art. 80 ust. 1 pkt 2 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych - powódka domagała się zobowiązania pozwanej spółki (...) do udzielenia informacji na temat liczby egzemplarzy elementów dekoracyjnych opisanych w pkt. 2 pozwu, które zostały już przez pozwaną spółkę (...) wyprodukowane oraz przekazane do korzystania, bądź sprzedane na rzecz osób trzecich innych niż pozwana Gmina M. Ś., wraz ze wskazaniem miejsca ich przechowywania i danych nabywców tych dekoracji,

a następnie

3) nakazania pozwanej (...) sp. z o.o. w G. wycofania wzorów dekoracji opisanych w pkt 2 pozwu z obrotu (pkt 3 pozwu – zdanie przedostatnie);

4) oraz nakazania pozwanej (...) sp. z o.o. w G. zniszczenia elementów dekoracyjnych opisanych w pkt 2 pozwu, które stanowią nadal własność spółki (...) (pkt 3 pozwu – zdanie ostatnie);

5) w pkt 4 pozwu - zasądzenia od pozwanej Gminy M. Ś. oraz pozwanej (...) sp. z o.o. w G. na rzecz powódki kwoty 30.471,75 zł z odsetkami ustawowymi od 11 czerwca 2015 r. do 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 1 stycznia 2016 r., z zastrzeżeniem, że zapłata przez którąkolwiek z pozwanych części zasądzonej powódce kwoty, zwalnia drugą pozwaną z obowiązku świadczenia w tej zapłaconej części.

Nadto powódka domagała się zasądzenia na jej rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powódka w pierwszej kolejności wyjaśniła, że jest następcą prawnym – zgodnie z art. 553 § 1 k.s.h. – spółki jawnej (...)P., T. P. oraz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i przysługują jej wszystkie prawa i obowiązki spółek przekształconych.

Dalej przytoczyła przywołanie niżej okoliczności faktyczne uzasadniające żądania pozwu. Na wstępie wskazała, że 21 października 2014 r. Gmina M. Ś. zamieściła zapytanie ofertowe pod nazwą „Świąteczne iluminacje świetlne na tereny zielone Gminy M. Ś.”. Przedmiotem zamówienia była usługa polegająca na zakupie i dostawie dekoracji świetlnych w nim opisanych. Przedmiot zamówienia określony został w sposób bardzo szczegółowy. W postępowaniu o udzielenie zamówienia oferty złożyły cztery podmioty, w tym powódka oraz pozwana (...) sp. z o.o. w G.. Po dokonaniu analizy ofert Gmina M. Ś. dokonała wyboru oferty złożonej przez pozwaną spółkę (...). Nabyte w ten sposób elementy dekoracyjne są obecnie okresowo użytkowane przez pozwaną gminę poprzez ich ekspozycję na terenie Ś..

Dalej powódka wskazała, że przysługują jej majątkowe prawa autorskie do utworów stanowiących dekoracje, które przedstawione zostały w ofercie powódki złożonej pozwanej gminie w toku postępowania o udzielenie zamówienia opisanego powyżej, które oznaczone są tamże symbolami:

- dekoracja latarniowa symbol ID 101-057,
- dekoracja latarniowa symbol ID 100-003,
- wolnostojąca dekoracja 3D symbol ID 123-057,
- fontanna świetlna symbol ID 120-017,
- dekoracja latarniowa symbol ID 100-020.

Utwory te zostały stworzone przez A. D., O. T., T. W. – twórców zatrudnionych u poprzednika prawnego powódki (M. G. P., T. (...) spółki jawnej) w latach 2009-2011. Majątkowe prawa autorskie do tych utworów przysługują powódce, powódka korzysta z nich w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, m.in. udzielając odpłatnych licencji do ekspozycji tych wzorów podmiotom trzecim. Wyprodukowane przez spółkę (...) dekoracje świąteczne stanowią – zdaniem powódki – wykonaną w sposób nieuprawniony i bezprawny kopię wzorów stworzonych i eksploatowanych przez powódkę, do których wyłącznie powódce przysługują majątkowe prawa autorskie. Działanie naruszające majątkowe prawa autorskie powódki stanowi zarówno nieuprawnione powielenie wzorów powódki przez pozwaną spółkę (...) w celu uzyskania korzyści majątkowych na skutek obrotu prawami do tak stworzonych egzemplarzy dekoracji, jak również eksponowanie przez pozwaną gminę elementów dekoracyjnych, które stanowią przedmiot ochrony prawnoprawnej powódki, bez zezwolenia powódki oraz bez zapłaty należnych jej opłat licencyjnych za wykorzystanie tych praw. Powódka nie przeniosła bowiem majątkowych praw autorskich do utworów opisanych w pozwie na żaden podmiot trzeci, jak również nie udzieliła żadnej z pozwanych praw do korzystania z tych utworów, w tym ich adaptacji, powielania, produkcji, czy publicznej ekspozycji.

Pozwana Gmina M. Ś. złożyła odpowiedź na pozew i wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jej rzecz od powódki kosztów procesu. Na wstępie zaprzeczyła, ażeby naruszyła kiedykolwiek jakiekolwiek prawa powódki. Przyznała jednocześnie, że powódka i pozwana spółka były uczestnikami postępowania o udzielenie zamówienia publicznego nr 217.2.101.2014.K dla zadania o nazwie „Świąteczne iluminacje na tereny zielone Gminy M. Ś.” w trybie zapytania ofertowego, jak też, że zamówienia udzielono pozwanej spółce (w październiku 2014 r.). Dodała też, że w zapytaniu określiła jedynie cechy techniczne związane z wymaganymi parametrami dotyczącymi ilości, koloru i rodzaju ozdób, a powódka nie miała żadnych uwag i pytań do zamówienia. Warunkiem udziału w postępowaniu było przy tym dostarczenie kart produktów wraz ze specyfikacją techniczną, warunek ten pozwana spółka (...) spełniła. Dodała też, że powódka dopiero 25 maja 2015 r. zgłosiła zastrzeżenia, co do rzekomego naruszenia jej praw autorskich. Pozwana gmina stanęła ostatecznie na stanowisku, że produkty dostarczone przez pozwaną spółkę (...) nie są tożsame z produktami powódki, nadto powódka nie wykazała, ażeby przysługiwały jej autorskie prawa majątkowe do tych

produktów, wreszcie – stanęła na stanowisku, że ozdoby bożonarodzeniowe (jako czerpiące z szeroko pojętej tradycji tego rodzaju dekoracji) nie mają cech utworów chronionych prawem autorskim.

Odpowiedź na pozew złożyła także pozwana spółka (...), domagając się oddalenia powództwa oraz zasądzenia na jej rzecz od powódki kosztów procesu. Uzasadniając swoje stanowisko przyznała okoliczności przyznane też przez pozwaną Gminę M. Ś., jednakże stanęła na stanowisku, że specyfikacja techniczna w zapytaniu ofertowym była na tyle szczegółowa, że determinowała w znacznej mierze kształt produktów, jakie pozwana spółka mogła zaoferować w tym postępowaniu. Pozwana spółka wskazała też, że wykonanie oferty zleciła zatrudnionemu grafikowi, który stworzył wzory według własnej koncepcji i w żadnym zakresie nie wzorował się na dekoracjach powódki. Przychyliła się też do stanowiska pozwanej gminy, że ozdoby bożonarodzeniowe nie są objęte ochroną przez prawo autorskie. Tym niemniej pozwana spółka podniosła też, że sporne ozdoby w roku 2014 zostały przez nią wyprodukowane nie po raz pierwszy. Zakwestionowała również wysokość roszczenia pieniężnego.

Powódka złożyła dalsze pismo przygotowawcze z 21 listopada 2016 r., w którym zakwestionowała ażeby ozdoby bożonarodzeniowe nie mogły być objęte ochroną prawnoautorską, a nadto podtrzymała dotychczasowe stanowisko, dodatkowo dokonując szczegółowego porównania ofert powódki i pozwanej spółki (...), w oparciu o które sformułowała tezę o tożsamości poszczególnych wzorów z obu ofert.

Postanowieniem z 26 lutego 2016 r. na podstawie art. 25 § 1 k.p.c. sprawdzono wartość przedmiotu sporu roszczeń opisanych w pozwie w pkt 1 i 2 oraz dwóch roszczeń opisanych w punkcie 3 (zadanie przedostatnie i zdanie ostatnie), oznaczoną przez powódkę na 1 zł dla każdego z tych roszczeń, oraz ustalono, że wartości przedmiotu sporu nie da się określić wobec każdego z tych roszczeń w chwili wszczęcia postępowania.

Jednocześnie zarządzeniem z tej samej daty Przewodniczący ustalił wysokość opłaty tymczasowej, zgodnie z art. 15 ust. 1 i 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Postanowieniem z 31 marca 2016 r. oddalono wniosek powódki o zobowiązanie pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. do udzielenia informacji na temat liczby egzemplarzy elementów dekoracyjnych opisanych w pkt. 2 pozwu, które miałyby zostać przez pozwaną spółkę (...) wyprodukowane oraz przekazane do korzystania bądź sprzedane na rzecz osób trzecich innych niż pozwana Gmina M. Ś., wraz ze wskazaniem miejsca ich przechowywania i danych nabywców tych dekoracji.

Postanowienie z 31 marca 2016 r. jest prawomocne.

Postanowieniem z 4 sierpnia 2017 r., po wydaniu wyroku, stosownie do art. 108¹ k.p.c., określona została wysokość opłaty ostatecznej, na podstawie art. 15 ust. 3 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Postanowienie z 4 sierpnia 2017 r. jest prawomocne.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w P. jest następcą prawnym – zgodnie z art. 553 § 1 k.s.h. – spółki jawnej (...)P., T. P. oraz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Spółka ta, podobnie jak (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G., prowadzi działalność gospodarczą w zakresie projektowania, produkcji i sprzedaży m.in. świetlnych ozdób miejskich. Obie spółki biorą też udział w branżowych targach.

Gmina M. Ś. w październiku 2014 r. skierowała do szeregu podmiotów z tej samej branży (...) spółki (...) (a także do tych spółek) zapytania ofertowe dotyczące zakupu i dostawy świetlnych dekoracji bożonarodzeniowych na tereny zielone miasta.

Fakty niesporne.

Katalog spółki (...) zawiera wizualizacje i zdjęcia różnych wariantów ozdób w kształcie choinek, m.in. o oznaczeniu POL- (...) (strona 126 katalogu), czy sań świetlnych, m.in. o oznaczeniu POL-1944 (strona 236 katalogu), także z możliwością połączenia z figurami świetlnych reniferów, czy niedźwiedzi. W katalogu znajduje się także fontanna świetlna o okrągłych nieckach oznaczona numerem POL- (...) (strona 253 katalogu), z niebieskim kolorem symulacji wody, różnego rodzaju gwiazdki świetlne w kształcie śnieżynek, bombki, bałwany, anioły i inne iluminacje świetlne. Katalog określa też dostępne kolory i wymiary ozdoby, rodzaj oświetlenia jak i jego moc.

Dowody: karty z katalogu spółki (...) - strony: 236,253,106,126,124,127 (k. 213-218).

Spółka (...) współpracuje z grafikami, prowadzącymi własną działalność gospodarczą, którzy tworzą dla spółki wzory dekoracji, iluminacji świetlnych i ozdób bożonarodzeniowych. Jednym z nich jest A. P., współpracujący ze spółką (...) od wielu lat.

A. P. przedstawił spółce (...) jako wykonane przez siebie wzory ozdób bożonarodzeniowych, które zostały później oznaczone przez spółkę numerami: POL- (...) (przestrzenna choinka), POL-1944 (sanie), POL-1941 (sanie), POL- (...) (fontanna). Jego praca polega także często na wykonywaniu na życzenie klienta wzoru składającego się z elementu wskazanego przez klienta, który ma być połączony z innym elementem. Wzór ozdoby oznaczonej numerem POL-1250 (gałązka zwieńczona śnieżynką) A. P. wykonał w taki właśnie sposób, opracowując na życzenie klienta gałązkę oraz wykorzystując śnieżynkę z katalogu spółki (...).

W ramach zleceń spółki (...) wykonywał również skład całych katalogów, które co roku - jesienią - przygotowywane są wraz z nową ofertą sprzedażową spółki (...). Wynagrodzenie A. P. osobno obejmuje wówczas kwotę za złożenie całego katalogu, osobno za stworzone nowe wzory bądź modyfikacje wzorów z poprzednich katalogów.

Spółka (...) - w ramach współpracy - zawierają kolejne umowy określające wzajemne świadczenia stron. A. P. uważa, że wykonując zlecenia w ramach tych umów przenosi na spółkę (...) prawa autorskie. Osobnych umów o przeniesienie autorskich praw majątkowych A. P. nigdy nie zawierał.

A. P. nie jest autorem wzorów ozdób bożonarodzeniowych, które zostały oznaczone przez spółkę (...) numerami: POL-2110 (płaska ozdoba latarniowa przechylony świerk), POL-2950 (sanie), POL- (...) (fontanna).

Dowód: zeznania świadka A. P. (k. 440-440v).

Poza A. P. wzory do katalogu spółki (...) wykonywało także przedsiębiorstwo działające pod firmą (...).

Dowód: zeznania świadka K. W. (k. 432-432v).

Katalog spółki (...) zawiera wizualizacje i zdjęcia różnych wariantów ozdób w kształcie sań, m.in. oznaczone nr 123-057 w kolorze niebieskim (strona 106-107 katalogu), ozdobę w kształcie fontanny świetlnej o ciepłobiałym kolorze światła imitującym wodę i sześciokątnych górnych nieckach oznaczoną nr 120-017 (strona 130-131 katalogu), ozdoby w kształcie pochylonych choinek o różnych rozmiarach, m.in. oznaczoną nr 100-003 (strona 28 katalogu), oraz choinkę przestrzenną w kształcie stojących na sobie nawzajem trzech coraz mniejszych ściętych stożków zwieńczonych podwójną gwiazdą pięcioramienną - ozdoba oznaczona nr 101-057 (również strona 28 katalogu).

Dowody: karty z katalogu spółki (...) - strony:106-107,130-131,28 (k. 80-82).

T. W. – zatrudniony przez spółkę (...) na podstawie umowy o pracę – przedstawił jej jako wykonany przez siebie w ramach obowiązków pracowniczych projekt wzoru oszroniona gałązka oznaczony przez spółkę numerem ID 100-020 oraz projekt wzoru fontanna pałacowa oznaczony przez spółkę numerem ID 120-017.

Dowód: zeznania świadka T. W. (k. 319, 318).

O. T. – zatrudniona przez spółkę (...) na podstawie umowy o pracę – przedstawiła jej jako wykonany przez siebie w ramach obowiązków pracowniczych projekt wzoru sanie świetlne królowej śniegu oznaczony przez spółkę numerem ID 123-057 oraz projekt wzoru bajkowy świerk oznaczony przez spółkę numerem ID 100-003.

Dowód: zeznania świadek O. T. (k. 395-396, 397).

A. D. – zatrudniony przez spółkę (...) na podstawie umowy o pracę – przedstawił jej jako wykonany przez siebie w ramach obowiązków pracowniczych projekt wzoru fashion choinka oznaczony przez spółkę numerem ID 100-003.

Dowód: zeznania świadka A. D. (k. 495, 496).

Dnia 21 października 2014 r. Gmina M. Ś. - zgodnie z zapytaniem ofertowym (znak sprawy 271.2.101.2014.JK) - zaprosiła do składania ofert na „Świąteczne iluminacje świetlne na tereny zielone Gminy M. Ś.”, zaś w szczegółowym opisie zamówienia wskazała, że przedmiotem zamówienia ma być sprzedaż i dostawa:

- dekoracji latarniowych przestrzennych w kształcie choinki zwieńczonej podwójną gwiazdą pięcioramienną (5 sztuk), która powinna składać się z minimum trzech poziomów gałęzi, średnica dolnego poziomu minimum 140 cm, wysokość całego elementu minimum 350 cm, słup latarniowy po montażu elementu powinien być zlokalizowany centralnie wewnątrz elementu dekoracyjnego, element powinien być wykonany na konstrukcji aluminiowej z wykorzystaniem węzy świetlnych L. w kolorze ciepłym białym oraz wypełnienia diodowego L. w kolorze ciepłym białym z zastosowaniem minimum 20% diod migających w barwie zimnej białej, przy łącznej ilości punktów świetlnych L. minimum 2350 sztuk;
- dekoracji latarniowej w kształcie przechylonej choinki (3 sztuki), która powinna składać się z minimum siedmiu poziomów gałęzi, przy średnicy dolnego poziomu minimum 110 cm i wysokości całego elementu minimum 300 cm, element miał być wykonany na konstrukcji aluminiowej z wykorzystaniem węzy świetlnych L. w kolorze ciepłym białym oraz wypełnienia diodowego L. w kolorze ciepłym białym z zastosowaniem minimum 20% diod migających w barwie zimnej białej, przy łącznej ilości punktów świetlnych L. minimum 1100 sztuk;
- dekoracji przestrzennej w formie sań świetlnych Św. M. o kolorystyce morskiej (zimna biel lub niebieski), element powinien być wykonany na konstrukcji aluminiowej z zastosowaniem oświetlenia L. w postaci węzy świetlnych L. (zimna biel lub niebieski) oraz wypłotu diodowego L. z minimum 20% diod migających w barwie zimnej białej, kształt sań winien być finezyjny, bajkowy, z zaakcentowaniem elementów kojarzących się z morzem, wielkość podstawy powinna być nie mniejsza niż 110 cm na 220 cm, a wysokość elementu nie mniejsza niż 120 cm;
- dekoracji przestrzennej w formie fontanny świetlnej, której trzon główny zawiera w sobie nieckę środkową oraz górną, podstawa fontanny winna być wykonana na konstrukcji aluminiowej z zastosowaniem oświetlenia L. w postaci węzy świetlnych w kolorze zimnym białym oraz wypłotu diodowego L. w kolorze ciepłym białym z minimum 20% diod migających, nadto z obu niecek na trzonie głównym powinna być wykonana „symulacja spływającej wody” przez zastosowanie produktów oświetlenia diodowego z efektem płynącego światła (w kolorze ciepłym białym), przy wysokości fontanny nie niższej niż 300 cm i rozpiętości podstawy o średnicy nie większej niż 250 cm;
- dekoracji latarniowej z głównym motywem gałązki świątecznej z wieloma odgałęzzeniami, zwieńczonej elementem dekoracyjnym w postaci śnieżynki lub gwiazdki, która powinna być wykonana na konstrukcji aluminiowej z wykorzystaniem węzy świetlnych L. w kolorze ciepłym białym (główny motyw) oraz zimnym białym (element zwieńczający na górze), przy wysokości dekoracji nie mniejszej niż 180 cm i szerokości nie mniejszej niż 120 cm oraz z łączną ilością punktów świetlnych L. nie mniejszej niż 420 sztuk.

W zapytaniu ofertowym wskazano też, że oferenci powinni złożyć wraz z ofertą cenową karty produktowe proponowanych wzorów ze specyfikacją techniczną (moc, wymiary, ilość punktów świetlnych L.) oraz fotografią (czy

wizualizacją) dekoracji. Koszt transportu miał pokrywać dostawca, a kryterium oceny oferty miała w 50% stanowić cena ofertowa, a w 50% efekt wizualny.

Dowód: zapytanie ofertowe z 21.10.2014 r. znak 271.2.101.2014.JK (k. 47-49, 190-191).

W postępowaniu o udzielenie zamówienia wzięły udział zarówno (...) sp. z o.o. (poprzednik (...) sp. z o.o. sp. k.) jak i (...) sp. z o.o., które złożyły swoje oferty. Ponadto oferty złożyły (...) (...) S. sp. j. w G. oraz (...) sp. z o.o. w B..

Fakty niesporne.

Dnia 23 października 2014 r. ofertę ozdób bożonarodzeniowych złożyła (...) sp. z o.o. w B., za cenę netto 34.880 zł.

Dowody: oferta (...) sp. z o.o. z 23.10.2014 r. (k. 70-75v);

karta produktu – gałązka ze śnieżynką (k. 71-71v);

karta produktu – fontanna 3D (k. 72-72v);

karta produktu – sanie 3D (k. 73-73v);

karta produktu – choinka 2D (k. 74-74v);

karta produktu – choinka 3D (k. 75-75v).

Dnia 24 października 2014 r. ofertę ozdób bożonarodzeniowych Gminie M. Ś. złożyła (...) (...) S. sp. j. z siedzibą w G., za cenę netto 29.135 zł.

Dowody: oferta (...) (...) S. Sp. j. z 24.10.2014 r. (k. 76-79);

karta produktu – dekoracja latarniowa gałązka (k. 77);

karta produktu – dekoracja 3D sanie (k. 77v);

karta produktu – dekoracja latarniowa choinka (k. 78);

karta produktu – dekoracja latarniowa choinka pochylona (k. 78v);

karta produktu – dekoracja 3D fontanna (k. 79).

Spółka (...) złożyła swoją ofertę również dnia 24 października 2014 r., w ofercie zaproponowała Gminie M. Ś. - za cenę netto 45.707,63 zł - następujące ozdoby, załączając karty produktów, zawierające wizualizację, wymiary, ilość punktów świetlnych i moc, jednak bez szczegółowego opisu:

- dekorację latarniową o numerze katalogowym ID 100-003 – o wymiarach 114 cm x 300 cm, mocy 127 W i ilości punktów świetlnych 1140;
- dekorację latarniową o numerze katalogowym ID 101-057 – wymiarach średnica 145 cm na 350 cm wysokość, mocy 239 W i ilości punktów świetlnych 2390;
- wolnostojącą dekorację 3D o numerze katalogowym ID 123-057 – o wymiarach 110 cm x 220 cm x 120 cm wysokości, mocy 318 W i ilości punktów świetlnych 2900;
- fontannę świetlną o numerze katalogowym ID 120-017 – o wymiarach średnica 250 cm na 310 cm wysokość, mocy 414 W i ilości punktów świetlnych (...);

- dekorację latarniową o numerze katalogowym ID 100-020 – o wymiarach 120 cm x 180 cm, mocy 50 W i ilości punktów świetlnych 420.

Dowody: oferta (...) sp. z o.o. z 24.10.2014 r. (k. 66-69);

karta produktu – dekoracja latarniowa ID 100-003 (k. 67);

karta produktu – dekoracja latarniowa ID 101-057 (k. 67v);

karta produktu – wolnostojąca dekoracja 3D ID 123-057 (k. 68);

karta produktu – fontanna świetlna ID 120-017 (k. 68v);

karta produktu – dekoracja latarniowa ID 100-020 (k. 69).

Spółka (...) złożyła dnia 27 października 2014 r. ofertę datowaną 23 października 2014 r., w której zaproponowała Gminie M. Ś., za cenę netto 26.455 zł:

- choinkę 3D przestrzenną ozdobę latarniową w wariantcie oznaczonym numerem katalogowym POL- (...) (wraz z załączoną wizualizacją) z możliwością wyboru opcji nr POL- (...) -2 lub nr POL- (...) -3 – w opisie dekoracji wskazano, że składa się z minimum trzech poziomów gałęzi, średnica dolnego poziomu to minimum 150 cm, a wysokość całego elementu to minimum 350 cm, słup latarniowy po montażu elementu zlokalizowany jest centralnie wewnątrz elementu dekoracyjnego, element wykonany jest w konstrukcji aluminiowej z wykorzystaniem węży świetlnych L. w kolorze ciepłym białym oraz wypełnienia diodowego L. w kolorze ciepłym białym z zastosowaniem minimum 20% diod migających o barwie zimnej białej, przy mocy 240 W i 2400 punktów L.;
- choinkę 2D płaską ozdobę latarniową w wariantcie oznaczonym numerem katalogowym POL 2110 (wraz z załączoną wizualizacją) z możliwością wyboru opcji nr POL- (...) – w opisie dekoracji wskazano, że dekoracja składa się z minimum siedmiu poziomów gałęzi, średnica dolnego poziomu to minimum 110 cm, a wysokość całego elementu to minimum 300 cm, element wykonany jest na konstrukcji aluminiowej z wykorzystaniem węży świetlnych L. w kolorze ciepłym białym oraz wypełnienia diodowego L. w kolorze ciepłym białym z zastosowaniem minimum 20% diod migających w barwie zimnej białej, przy łącznej liczbie punktów świetlnych 1150 i mocy 130 W;
- sianie 3D przestrzenną ozdobę parkową w wariantcie oznaczonym numerem katalogowym POL-1944 (wraz z załączoną wizualizacją) z możliwością wyboru opcji nr POL 1941 lub POL-2950 – w opisie dekoracji wskazano, że jego kolorystyka jest morska (zimna biel lub niebieski), wykonany jest na konstrukcji aluminiowej z zastosowaniem oświetlenia L. w postaci węży świetlnych L. (zimna biel lub niebieski) oraz wypłotu diodowego L. z minimum 20% diod migających w barwie zimnej białej, z kształtem sań finezyjnym, bajkowym, z zaakcentowaniem elementów kojarzących się z morzem, przy wielkości podstawy elementu nie mniejszej niż 110 cm na 220 cm i wysokości nie mniejszej niż 120 cm, z łączną ilością punktów świetlnych L. (...) i mocy 320 W;
- fontannę 3D przestrzenną ozdobę miejską w wariantcie oznaczonym numerem katalogowym POL- (...) (wraz z załączoną wizualizacją) z możliwością wyboru opcji nr POL- (...) – w opisie dekoracji wskazano, że trzon główny fontanny zawiera w sobie nieckę środkową oraz górną, podstawa fontanny wykonana jest na konstrukcji aluminiowej z zastosowaniem oświetlenia L. w postaci węży świetlnych w kolorze zimnym białym oraz wypłotu diodowego L. w kolorze ciepłym białym z minimum 20% diod migających, ponadto z obu niecek na trzonie głównym wykonana jest symulacja spływającej wody przez zastosowanie produktów oświetlenia diodowego z efektem płynącego światła, światło płynące jest w kolorze ciepłym białym, wysokość fontanny nie niższa niż 300 cm, rozpiętość podstawy o średnicy nie większej niż 250 cm, przy 5800 punktów świetlnych i mocy 420 W;

- gałązkę 2D płaską ozdobę latarniową w wariantcie oznaczonym numerem katalogowym POL-1250 (wraz z wizualizacją) z możliwością wyboru opcji nr POL-0227b lub POL-0226b – w opisie dekoracji wskazano, że element wykonany jest na konstrukcji aluminiowej z wykorzystaniem węży świetlnych L. w kolorze ciepłym białym (główny motyw) oraz zimnym białym (element zwieńczający na górze), przy wysokości dekoracji nie mniejszej niż 180 cm, szerokości nie mniejszej niż 120 cm, łącznej liczbie punktów świetlnych 430 i mocy 55 W.

Dowody: oferta (...) sp. z o.o. z 23.10.2014 r. (k. 60-65v oraz k. 219-221);

karta produktu – choinka 3D przestrzenna ozdoba latarniowa POL- (...) (k. 61);

karta produktu – choinka 2D płaska ozdoba latarniowa POL-2110 (k. 61v);

karta produktu – sanie 3D przestrzenna ozdoba parkowa POL-1944 (k. 62);

karta produktu – fontanna 3D przestrzenna ozdoba miejska POL- (...) (k. 62v);

karta produktu – gałązka 2D płaska ozdoba latarniowa POL-1250 (k. 63).

Oferta dla Gminy M. Ś. przygotowana została przez A. P., któremu pracę w postaci przygotowania oferty zalecił w imieniu spółki (...), świadczący dla spółki - w ramach umowy zlecenia - usługi menedżerskie od około 2012 r. Oferta przygotowana przez A. P. zawierała w części wzory wykonane przez niego osobiście i umieszczone w katalogach, po części wzory z katalogów, których autorem nie był A. P..

Dowody: zeznania świadka K. W. (k. 432-432v);

zeznania świadka A. P. (k. 440-440v).

Postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego o nazwie „Świąteczne iluminacje świetlne na tereny zielone Gminy M. Ś.” Gmina M. Ś. rozstrzygnęła 28 października 2014 r. przyznając najwięcej punktów ofercie złożonej przez spółkę (...) (maksimum według kryterium ceny i maksimum według kryterium efektu wizualnego). Oferta spółki (...) uzyskała zajęła drugie miejsce, z uwagi na to, że uzyskała mniej punktów według kryterium ceny ofertowej, podczas gdy maksimum co do kryterium efektu wizualnego. W związku z wynikiem postępowania realizację zadania powierzono spółce (...).

Przeglądu ofert dokonała komisja, w skład której wchodziły: D. Ł., M. P. i J. K. (1) – pracownicy Gminy M. Ś.. D. Ł. i J. K. (1) dokonywały oceny m.in. pod kątem wizualnym, nie zauważyły jednak, aby między wzorami poszczególnych oferentów wystąpiło podobieństwo takiego stopnia, że wzory te należałoby uznać za identyczne, tym bardziej, że wszystkie porównywane dekoracje były do siebie bardzo podobne, ta sama była bowiem ich tematyka (bożonarodzeniowa), ponadto ich podobieństwo wymuszone było treścią zapytania ofertowego. Porównywane były przy tym poszczególne oferty, a nie poszczególne wzory, ponieważ to oferta otrzymywała od każdego członka komisji dwojakiego rodzaju punktację: za efekt wizualny oraz za cenę.

Dowody: pismo Gminy M. Ś. z 28.10.2014 r. (k. 50, 106);

załącznik nr 1 do protokołu rozeznania rynku dla zamówienia o wartości powyżej 1.200 zł do kwoty 30.000 euro (Świąteczne iluminacje świetlne na tereny zielone Gminy M. Ś.) (k. 51, 106v);

zeznania świadka D. Ł. (k. 371);

zeznania świadka J. K. (1) (k. 368-370).

Dnia 5 listopada 2014 r. Gmina M. Ś. (oznaczona jako zamawiający) zawarła ze spółką (...) (oznaczoną jako wykonawca) umowę nr (...), zgodnie z którą w § 1 ust. 1 zamawiający powierzył, a wykonawca przyjął do wykonania

realizację zamówienia publicznego, którego przedmiotem są „Świąteczne iluminacje świetlne na tereny zielone Gminy M. Ś.”. Zakres zamówienia określono szczegółowo w ust. 2 jako dostawę wraz z rozładunkiem dekoracji świątecznych:

- w pkt 2.1. – pięciu sztuk wysokiej jakości dekoracji latarniowych przestrzennych w kształcie choinki zwieńczonych podwójną gwiazdą pięcioramienną (model POL- (...)), która powinna składać się z trzech poziomów gałęzi, średnica dolnego poziomu powinna wynosić 150 cm, a wysokość całego elementu 350 cm, słup latarniowy po montażu elementu miał być zlokalizowany centralnie wewnątrz elementu dekoracyjnego, sam element miał zaś być wykonany na konstrukcji aluminiowej z wykorzystaniem węży świetlnych L. w kolorze ciepłym białym oraz wypełnienia diodowego L. w kolorze ciepłym białym z zastosowaniem minimum 20% diod migających w barwie zimnej białej, z łączną ilością punktów świetlnych L. (...) 400 sztuk o mocy 250 W, nadto dekoracje winny zawierać uchwyty obejmowe (zabezpieczone podkładką gumową) umożliwiające zamocowanie na słupach oświetleniowych o średnicy: uchwyt dolny 16 cm, uchwyt górny 12 cm;

- w pkt 2.2. – trzech sztuk wysokiej jakości dekoracji latarniowych w kształcie pochylonej choinki (model POL-2110), która powinna składać się z siedmiu poziomów gałęzi, średnica dolnego poziomu winna wynosić 110 cm, a wysokość całego elementu 300 cm, wykonany powinien być na konstrukcji aluminiowej z wykorzystaniem węży świetlnych L. w kolorze ciepłym białym oraz wypełnienia diodowego L. w kolorze ciepłym białym z zastosowaniem minimum 20% diod migających w barwie ziemnej białej, z łączną liczbą punktów świetlnych L. (...) 150 sztuk o mocy 130 W, nadto dekoracja winna zawierać uchwyty obejmowe (zabezpieczone podkładką gumową) umożliwiające zamocowanie na słupach oświetleniowych o średnicy: uchwyt dolny 20 cm, uchwyt górny 10 cm;

- w pkt 2.3. – wysokiej jakości dekoracji przestrzennej w formie sań świetlnych Św. M. (model POL-2950), która powinna być w kolorystyce morskiej (zimna biel i niebieski), wykonana na konstrukcji aluminiowej z zastosowaniem oświetlenia L. w postaci węży świetlnych L. (zimna biel lub niebieski) oraz wypłotu diodowego L. z minimum 20% diod migających w barwie zimnej białej, sianie o kształcie finezyjnym, bajkowym, z zaakcentowaniem elementów kojarzących się z morzem, wielkość podstawy elementu winna być nie mniejsza niż 110 cm na 220 cm, a wysokość nie mniejsza niż 120 cm, przy łącznej minimalnej ilości punktów świetlnych L. (...) 900 sztuk o mocy 320 W;

- w pkt 2.4. – wysokiej jakości dekoracji przestrzennej w formie fontanny świetlnej, której trzon główny zawiera w sobie nieckę środkową oraz górną, jej podstawa wykonana jest na konstrukcji aluminiowej z zastosowaniem oświetlenia L. w postaci węży świetlnych w kolorze zimnym białym oraz wypłotu diodowego L. w kolorze ciepłym białym z minimum 20% diod migających, z obu niecek nadto na trzonie głównym winna być wykonana symulacja spływającej wody przez zastosowanie produktów oświetlenia diodowego z efektem płynącego światła w kolorze niebieskim, wysokość fontanny miała wynosić 300 cm, rozpiętość podstawy średnicę 250 cm, a łączona ilość punktów świetlnych L. to 5.800 sztuk o mocy 420 W;

- w pkt 2.5. – dekoracji latarniowej z głównym motywem gałązki świetlnej z wieloma odgałęzieniami, zwieńczonej elementem dekoracyjnym w postaci śnieżynki lub gwiazdki (model POL-1250), element miał być wykonany na konstrukcji aluminiowej z wykorzystaniem węży świetlnych L. w kolorze ciepłym białym (główny motyw) oraz zimnym białym (element zwieńczający na górze), dekoracja miała mieć wysokość 180 cm, szerokość 120 cm, łączna ilość punktów świetlnych L. miała wynosić 430 sztuk o mocy 55 W, nadto dekoracja powinna zawierać uchwyty obejmowe (zabezpieczone podkładką gumową) umożliwiające zamocowanie na słupach oświetleniowych o średnicy: uchwyt dolny 12 cm, uchwyt górny 8 cm.

Wykonawca udzielił 24-miesięcznej gwarancji na dostarczane produkty oraz zobowiązał się dostarczyć certyfikaty dekoracji. Termin realizacji przedmiotu umowy oznaczono na dzień 21 listopada 2014 r.

Wynagrodzenie za wykonanie całości prac określono na 26.455 zł netto (32.539,65 zł z podatkiem VAT). Postanowiono, że podstawą do wystawienia faktury będzie protokół z odbioru prac.

Dowód: umowa nr (...) z 5.11.2014 r. (k. 149-151, 192-194).

Dnia 15 listopada 2014 r. spółka (...) wystawiła Gminie M. Ś. fakturę nr (...) na łączną kwotę 32.539,65 zł brutto przy stawce VAT wynoszącej 23% (26.455 zł netto) za następujące towary:

- nieodpłatnie różnego rodzaju uchwyty zabezpieczone podkładką gumową wymienione w umowie z 5 listopada 2014 r.;
- 5 sztuk ozdoby POL- (...) za cenę jednostkową netto 1.495 zł;
- 3 sztuki ozdoby POL-2110 za cenę jednostkową netto 1.395 zł;
- 1 sztukę ozdoby POL-2950 za cenę jednostkową netto 3.450 zł;
- 1 sztukę ozdoby POL- (...) za cenę jednostkową netto 10.950 zł;
- 1 sztukę ozdoby POL-1250 za cenę jednostkową netto 395 zł.

Dowód: faktura nr (...) z 15.11.2014 r. (k. 195).

Wybrane przez Gminę M. Ś. dekoracje bożonarodzeniowe zostały dostarczone przez spółkę (...) i były eksponowane na ulicach miasta.

Fakty niesporne.

W szczególności w dniu 16 grudnia 2014 r. eksponowane były: ozdoba w kształcie fontanny świetlnej o niebieskim świetle imitującym wodę tożsama z ozdobą oznaczoną w ofercie spółki (...) jako fontanna 3D przestrzenna ozdoba miejska POL- (...), ozdoba w kształcie pochylonej choinki tożsama z ozdobą oznaczoną w ofercie spółki (...) jako choinka 2D płaska ozdoba latarniowa POL-2110, ozdoba w kształcie gałązki z płatkami śniegu tożsama z ozdobą oznaczoną w ofercie spółki (...) jako gałązka 2D płaska ozdoba latarniowa POL-1250, ozdoba w kształcie przestrzennej choinki tożsama z ozdobą oznaczoną w ofercie spółki (...) jako choinka 3D przestrzenna ozdoba latarniowa POL- (...) oraz ozdoba w kształcie sań tożsama z ozdobą oznaczoną w ofercie spółki (...) jako sanie 3D przestrzenna ozdoba parkowa POL-2950.

Dowody: fotografia ozdoby w kształcie świetlnej fontanny z 16.12.2014 r. (k. 52);

karta produktu – fontanna 3D przestrzenna ozdoba miejska POL- (...) (k. 62v);

fotografia ozdoby w kształcie pochylonej choinki z 16.12.2014 r. (k. 53);

karta produktu – choinka 2D płaska ozdoba latarniowa POL-2110 (k. 61v);

fotografia ozdoby w kształcie gałązki z płatkami śniegu z 16.12.2014 r. (k. 54);

karta produktu – gałązka 2D płaska ozdoba latarniowa POL-1250 (k. 63);

fotografia ozdoby w kształcie przestrzennej choinki z 16.12.2014 r. (k. 55);

karta produktu – choinka 3D przestrzenna ozdoba latarniowa POL- (...) (k. 61);

fotografie ozdoby w kształcie sań z 16.12.2014 r. (k. 56);

karta produktu – sanie 3D przestrzenna ozdoba parkowa POL-1944 (k. 62);

W piśmie z dnia 25 maja 2015 r. pełnomocnik spółki (...) zwrócił się do Gminy M. Ś. z wezwaniem do zapłaty odszkodowania w kwocie 30.471,75 zł oraz z żądaniem zaprzestania wykorzystywania przez gminę nabytych zgodnie z zamówieniem w sprawie 271.2.101.2014.JK: dekoracji latarniowej w kształcie choinki z podwójną

gwiazdą pięcioramienną, dekoracji latarniowej w kształcie przechylonej choinki, dekoracji postaci baśniowych sań świetlnych Św. M., dekoracji przestrzennej w formie fontanny świetlnej, dekoracji latarniowej z głównym motywem gałązki świątecznej i wieloma odgałęzieniami zwieńczonej elementem dekoracyjnym w postaci śnieżynki. W piśmie wskazano, że obiekty te stanowią utwory, do których całość praw majątkowych przysługuje spółce (...).

Między spółkami (...) – w związku z pismem spółki (...) z 25 maja 2015 r. skierowanym do Gminy M. Ś. – zarysował się spór dotyczący praw do wymienionych ozdób.

W piśmie z 15 czerwca 2015 r. spółka (...) stała na stanowisku, że sprzedawane przez nią ozdoby zamieszczone są od lat w jej katalogach i powstały według jej własnej koncepcji, a nadto kwestionowała, aby elementy takie jak choinki, gwiazdki, M. itp. miały cechy utworów chronionych prawami autorskimi, zaś sam pomysł nie jest objęty ochroną.

W piśmie z 23 czerwca 2015 r. spółka (...), o ile zgodziła się, że sama koncepcja tego rodzaju tradycyjnych ozdób nie jest objęta ochroną prawnoutorską, to jednak spółka (...) zaoferowała i sprzedała Gminie M. Ś. identyczne ozdoby, jak ozdoby oferowane przez spółkę (...).

W odpowiedzi - w piśmie z 15 lipca 2015 r. - spółka (...) podtrzymała swoje stanowisko i oświadczyła, że równie dobrze to ona mogłaby zarzucić spółce (...) naśladowanie wyrobów spółki (...) i naruszanie jej praw autorskich. Wskazała też, że aktualnie oferowane przez nią wyroby prezentowane są na stronie internetowej „<http://polamp.com>”.

Dowody: pismo spółki (...) z 25.05.2015 r. z potwierdzeniem odbioru (k. 83-84, 85);

pismo spółki (...) z 15.06.2015 r. (k. 86);

pismo spółki (...) z 23.06.2015 r. z potwierdzeniem nadania (k. 87-88, 89);

pismo spółki (...) z 15.07.2015 r. (k. 90).

Przed dniem 25 maja 2015 r. spółka (...) nie zarzucała spółce (...), aby oferowane przez nią dekoracje charakteryzowały się podobieństwem do dekoracji oferowanych przez spółkę (...).

Dowód: zeznania świadka K. W. (k. 432-432v).

Pracownicy spółki (...), O. T. i T. W. – już po zawiązaniu się sporu między ich pracodawcą, a spółką (...) i Gminą M. Ś. – podpisali na prośbę spółki (...) datowane na 2 kwietnia 2015 r. oświadczenia, zgodnie z którymi byli twórcami poszczególnych ozdób oferowanych przez spółkę (...): i tak:

- A. D. podpisał oświadczenie, że w wykonaniu swoich obowiązków pracowniczych, w ramach zatrudnienia w M. G. P., T. P. Sp. j. z siedzibą w R., w 2010 r. stworzył wzór dekoracji świetlnej pod nazwą F. Choinka zgodnie z przedstawionym w oświadczeniu obrazem, nadto oświadczył, że utwór ten został opracowany samodzielnie i nie stanowi kopii, powielenia, bądź jakiegokolwiek formy bezprawnego zapożyczenia utworów, do których prawa autorskie przysługują podmiotom trzecim;
- O. T. podpisała oświadczenia, że:
  - a) w wykonaniu swoich obowiązków pracowniczych, w ramach zatrudnienia w M. G. P., T. P. Sp. j. z siedzibą w R., w 2009 r. stworzyła wzór dekoracji świetlnej pod nazwą S. Światłne K. Śniegu 3D, zgodnie z przedstawionym w oświadczeniu obrazem,
  - b) w wykonaniu swoich obowiązków pracowniczych, w ramach zatrudnienia w M. G. P., T. P. Sp. j. z siedzibą w P., w 2011 r. stworzyła wzór dekoracji świetlnej pod nazwą (...) Ś., zgodnie z przedstawionym w oświadczeniu obrazem,

nadto oświadczyła, że utwory te zostały opracowane samodzielnie i nie stanowią kopii, powielenia, bądź jakiegokolwiek formy bezprawnego zapożyczenia utworów, do których prawa autorskie przysługują podmiotom trzecim;

- T. W. podpisał oświadczenia, że:

- a) w wykonaniu swoich obowiązków pracowniczych, w ramach zatrudnienia w M. G. P., T. P. Sp. j. z siedzibą w P., w 2011 r. stworzył wzór dekoracji świetlnej pod nazwą Oszroniona Gałązka, zgodnie z przedstawionym w oświadczeniu obrazem,

- b) w wykonaniu swoich obowiązków pracowniczych, w ramach zatrudnienia w M. G..P., T.P. Sp. j. z siedzibą w R., w 2010 r. stworzył wzór dekoracji świetlnej pod nazwą Fontanna Pałacowa 3D, zgodnie z przedstawionym w oświadczeniu obrazem,

nadto oświadczył, że utwory te zostały opracowane samodzielnie i nie stanowią kopii, powielenia, bądź jakiegokolwiek formy bezprawnego zapożyczenia utworów, do których prawa autorskie przysługują podmiotom trzecim.

Dowody: oświadczenie A. D. (k. 91);

oświadczenia O. T. (k. 92, 93);

oświadczenia T. W. (k. 94, 95);

zeznania świadka A. D. (k. 495, 496);

zeznania świadek O. T. (k. 395-396, 397);

zeznania świadka T. W. (k. 319, 318).

Obrazy przedmiotów, których dotyczą oświadczenia A. D., O. T. i T. W. są niskiej jakości i niewyraźne, jednakże pozwalają na ich powiązanie z wizualizacjami ozdób zaoferowanych przez spółkę (...) w odpowiedzi na zapytanie ofertowe, i tak:

- F. Choinka odpowiada dekoracji latarniowej ID 101-057,
- Sanie Świetlne K. Śniegu 3D odpowiadają wolnostojącej dekoracji 3D ID 123-057,
- (...) Ś. odpowiada dekoracji latarniowej ID 100-003,
- Oszroniona Gałązka odpowiada dekoracji latarniowej ID 100-020,
- Fontanna Pałacowa 3D odpowiada fontannie świetlnej ID 120-017.

Dowody: oświadczenie A. D. (k. 91);

oświadczenia O. T. (k. 92, 93);

oświadczenia T. W. (k. 94, 95);

karta produktu – dekoracja latarniowa ID 100-003 (k. 67);

karta produktu – dekoracja latarniowa ID 101-057 (k. 67v);

karta produktu – wolnostojąca dekoracja 3D ID 123-057 (k. 68);

karta produktu – fontanna świetlna ID 120-017 (k. 68v);

karta produktu – dekoracja latarniowa ID 100-020 (k. 69).

Niektóre wzory przedstawione w ramach ofert spółek (...) są tożsame.

Wzór ozdoby w kształcie fontanny świetlnej oferowanej przez spółkę (...) pod numerem ID 120-017 jest tożsamy z wzorem ozdoby oferowanej przez spółkę (...) pod numerem POL- (...), w szczególności co do sześciokątnego kształtu podstawy i górnej niecki, z której „wylewa się” światło imitujące wodę, jak i kąta, pod jakim światło to „się wylewa” z obu niecek (dolnej okrągłej i górnej sześciokątnej). Od obu tych wzorów wyraźnie różny jest wzór ozdoby w kształcie fontanny oferowanej przez spółkę (...) pod numerem POL- (...), której obie niecki są okrągłe, podobnie jak podstawa, pod innym kątem „wylewa się” światło imitujące wodę, jak też inny jest kolor „wody” (niebieski).

Wzór ozdoby w kształcie sań świetlnych oferowanej przez spółkę (...) pod numerem ID 123-057 jest tożsamy z wzorem ozdoby oferowanej przez spółkę (...) pod numerem POL-2950, tak co do ogólnego kształtu „zawijasów”, jak i charakterystycznych łuków wieńczących oparcie. Oba te wzory są natomiast wyraźnie różne od pozostałych dwóch ozdób w kształcie sań (POL-1944 i POL-1941), oferowanych przez spółkę (...), w szczególności wzoru ozdoby oferowanej pod numerem POL-1944, która tak co do "zawijasów" ramy sań, podłokietników, jak i kształtu łuków wieńczących oparcie, nadto wzór POL-1944 posiada charakterystyczne zawijane „uchwyty” z tyłu, których to sanie oznaczone numerem POL-2950, czy ID 123-057 nie posiadają.

Wzór ozdoby w kształcie pochylonej choinki oferowany przez spółkę (...) pod numerem ID 100-003 jest tożsamy z wzorem ozdoby oferowanej przez spółkę (...) pod numerem POL-2110, obie mają identyczny kształt pnia, identyczny kąt pochylenia, oraz identyczne krzywizny „gałęzi” choinki, obie też wypełnione są punktami świetlnymi dzięki zastosowaniu poziomego okablowania.

Wzór ozdoby w kształcie przestrzennej choinki oferowany przez spółkę (...) pod numerem ID 101-057 jest podobny do wzoru ozdoby oferowanej przez spółkę (...) pod numerem POL- (...), obie zbudowane są jako ustawione jedna na drugiej trzy bryły w kształcie ściętych stożków, wypełnione punktami świetlnymi i zwieńczone dwiema pięcioramiennymi gwiazdami. Rysunki tych wzorów różnią się między sobą kształtem podstaw stożków, które w przypadku wzoru spółki (...) mają kształt regularnych ósemek, a w przypadku wzoru spółki (...) ósemek o mniej regularnych kształtach, dodatkowo wzór spółki (...) z prawej strony posiada dodatkową linię oznaczającą kształt choinki, która przecina pola wytyczone przez "ósemki", czego nie posiada rysunek spółki (...). Oba rysunki różnią się również przedstawieniem gwiazdy wieńczącej choinkę, który w przypadku wzoru spółki (...) nie posiada narysowanego połączenia z górnym stożkiem, w przeciwieństwie do rysunku wzoru spółki (...).

Wzór ozdoby w kształcie gałązki ze śnieżynką oferowany przez spółkę (...) pod numerem ID 100-020 nie jest tożsamy z wzorem ozdoby oferowanej przez spółkę (...) pod numerem POL-1250. Oba wzory mają kształt gałązki zwieńczonej fragmentem gwiazdki czy też śnieżynki, jednakże gałązka spółki (...) przechylona jest w prawą stronę, natomiast gałązka spółki (...) przechylona jest w lewą stronę. Istotne różnice występują w zakresie wieńczącej gałązki motywu śnieżynki, tak w miejscach zakończeń ramion śnieżynki, jak i w miejscu ich zbiegania się (w szczególności występuje istotna różnica w kształcie połowy płatka śniegu – wzór POL-1250 wykorzystuje motyw połowy płatka śniegu, którego 3 ramiona mają kształt ostro zakończonych gałązek z dwoma trójkątami w środku, natomiast wzór ID 100-020 wykorzystuje motyw połowy płatka śniegu, którego 3 ramiona mają kształt gałązek łagodnie zakończonych kształtem geometrycznym - którego poprzedni wzór nie zawiera).

Wyżej opisane oferowane przez spółkę (...) i spółkę (...) ozdoby nieznacznie różnią się co do ilości punktów świetlnych i mocy.

Dowody: karta produktu – dekoracja latarniowa ID 100-003 (k. 67);

karta produktu – dekoracja latarniowa ID 101-057 (k. 67v);

karta produktu – wolnostojąca dekoracja 3D ID 123-057 (k. 68);

karta produktu – fontanna świetlna ID 120-017 (k. 68v);
karta produktu – dekoracja latarniowa ID 100-020 (k. 69);
karta produktu – choinka 3D przestrzenna ozdoba latarniowa POL- (...) (k. 61);
karta produktu – choinka 2D płaska ozdoba latarniowa POL-2110 (k. 61v);
karta produktu – sanie 3D przestrzenna ozdoba parkowa POL-1944 (k. 62);
karta produktu – fontanna 3D przestrzenna ozdoba miejska POL- (...) (k. 62v);
karta produktu – gałązka 2D płaska ozdoba latarniowa POL-1250 (k. 63);
karty z katalogu spółki (...) (k. 152-155, 213-221);
karty z katalogu spółki (...) (k. 80-82).

Sąd zważył, co następuje:

Powódka w niniejszej sprawie – stojąc na stanowisku, że przysługują jej autorskie prawa majątkowe do (jej zdaniem będących utworami) dekoracji przedstawionych w adresowanej do pozwanej spółki ofercie powódki, oznaczonych przez nią w następujący sposób:

- dekoracja latarniowa symbol ID 101-057,
- dekoracja latarniowa symbol ID 100-003,
- wolnostojąca dekoracja 3D symbol ID 123-057,
- fontanna świetlna symbol ID 120-017,
- dekoracja latarniowa symbol ID 100-020 –

dochodziła od pozwanych ogółem **pięciu roszczeń**, mających oparcie w przepisach ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 880 ze zm.), zwanej dalej u.p.a.p.p. Powódka w uzasadnieniu pozwu podała podstawę prawną swoich roszczeń, które zostały ujęte w czterech punktach pozwu, z których cztery pierwsze roszczenia (trzy pierwsze punkty pozwu) to roszczenia niepieniężne w sprawach majątkowych, z kolei piąte roszczenie (zgłoszone w punkcie czwartym pozwu) jest roszczeniem pieniężnym, dochodzonym od obu pozwanych in solidum.

W pkt 1 pozwu powódka sformułowała roszczenie niepieniężne wobec pozwanej gminy, domagając się:

1) nakazania pozwanej gminie zaniechania naruszania majątkowych praw autorskich powódki poprzez zakazanie korzystania, w tym publicznej ekspozycji, dekoracji świątecznych nabytych w ramach przeprowadzonego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na realizację zadania pod nazwą „Świąteczne iluminacje świetlne na terenach zielonych Gminy M. Ś.” w postaci:

- a) dekoracji latarniowych przestrzennych w kształcie choinki zwieńczonej podwójną gwiazdą pięcioramienną,
- b) dekoracji latarniowych w kształcie przechylonej choinki,
- c) dekoracji przestrzennej w formie sań świetlnych Św. M.,
- d) dekoracji przestrzennej w formie fontanny świetlnej,

e) dekoracji latarniowej z głównym motywem gałązki świątecznej z wieloma odgałęzieniami, zwieńczoną elementem dekoracyjnym w postaci śnieżynki;

w pkt 2 pozwu powódka wystąpiła z roszczeniem niepieniężnym wobec pozwanej spółki, domagając się:

2) nakazania pozwanej spółce zaniechania naruszania majątkowych praw autorskich powódki poprzez zakazanie korzystania, w tym tworzenia kolejnych egzemplarzy, dekoracji świątecznych, jak również udzielania podmiotom trzecim praw do korzystania z tak wytworzonych dekoracji, w odniesieniu do dekoracji, których wzory – przedstawione w ramach oferty złożonej pozwanej gminie w związku z prowadzonym przez nią postępowaniem o udzielenie zamówienia publicznego na realizację zadania pod nazwą „Świąteczne iluminacje świetlne na tereny zielone Gminy M. Ś.” – opisane zostały jako:

a) Choinka 3D Ozdoba latarniowa POL- (...),

b) Choinka 2D P. ozdoba latarniowa POL-2110,

c) Sanie 3D Przestrzenna ozdoba parkowa POL-1944,

d) Fontanna 3D Przestrzenna ozdoba miejska POL- (...),

e) Gałązka 2D P. ozdoba latarniowa POL-1250;

w pkt 3 pozwu powódka w pierwszej kolejności, powołując się na art. 80 ust. 1 pkt 2 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych - domagała się zobowiązania pozwanej spółki (...) do udzielenia informacji na temat liczby egzemplarzy elementów dekoracyjnych opisanych w pkt. 2 pozwu, które zostały już przez pozwaną spółkę (...) wyprodukowane oraz przekazane do korzystania, bądź sprzedane na rzecz osób trzecich innych niż pozwana Gmina M. Ś., wraz ze wskazaniem miejsca ich przechowywania i danych nabywców tych dekoracji,

a następnie wystąpiła z dwoma roszczeniami niepieniężnymi, domagając się:

3) nakazania pozwanej spółce wycofania wzorów dekoracji opisanych w pkt 2 z obrotu;

4) nakazania pozwanej spółce zniszczenia elementów dekoracyjnych opisanych w pkt 2, które stanowią nadal własność pozwanej spółki;

w pkt 4 pozwu powódka sformułowała wspomniane wyżej roszczenie pieniężne, kierowane do obu pozwanych in solidum, w postaci żądania:

5) zasądzenia od pozwanej gminy oraz pozwanej spółki na rzecz powódki kwoty 30.471,75 zł z odsetkami ustawowymi od 11 czerwca 2015 r. do 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 1 stycznia 2016 r., z zastrzeżeniem, że zapłata przez którąkolwiek z pozwanych części zasądzonej powódce kwoty, zwalnia drugą pozwaną z obowiązku świadczenia w tej zapłaconej części.

Już wspomniano powódka w uzasadnieniu pozwu podała podstawę prawną swoich roszczeń.

Podstawę prawną roszczeń opisanych wyżej w punktach 1 i 2 stanowił art. 79 ust. 1 pkt 1 u.p.a.p.p., zgodnie z którym uprawniony, którego autorskie prawa majątkowe zostały naruszone, może żądać od osoby, która naruszyła te prawa: zaniechania naruszania.

Podstawę prawną roszczeń opisanych w punktach 3 i 4 stanowił art. 79 ust. 4 u.p.a.p.p., stosownie do którego sąd, rozstrzygając o naruszeniu prawa, może orzec na wniosek uprawnionego o bezprawnie wytworzonych przedmiotach oraz środkach i materiałach użytych do ich wytworzenia, w szczególności może orzec o ich wycofaniu z obrotu,

przyznaniu uprawnionemu na poczet należnego odszkodowania lub zniszczeniu. Orzekając, sąd uwzględnia wagę naruszenia oraz interesy osób trzecich.

Z kolei dla roszczenia opisanego w punkcie 5 podstawę prawną stanowi art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. b u.p.a.p.p., zgodnie z którym uprawniony, którego autorskie prawa majątkowe zostały naruszone, może żądać od osoby, która naruszyła te prawa: naprawienia wyrządzonej szkody: poprzez zapłatę sumy pieniężnej w wysokości odpowiadającej dwukrotności, a w przypadku gdy naruszenie jest zawinione – trzykrotności stosownego wynagrodzenia, które w chwili jego dochodzenia byłoby należne tytułem udzielenia przez uprawnionego zgody na korzystanie z utworu. Nadmienić jednocześnie trzeba, że przepis art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. b u.p.a.p.p. został wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z 23 czerwca 2015 r. w sprawie SK 32/14 (Dz.U. z 2015 r. poz. 932) uznany za niezgodny z art. 64 ust. 1 i 2 w zw. z art. 31 ust. 3 w zw. z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i w konsekwencji z dniem 1 lipca 2015 r. utracił moc w zakresie, w jakim uprawniony, którego autorskie prawa majątkowe zostały naruszone, może żądać od osoby, która naruszyła te prawa, naprawienia wyrządzonej szkody poprzez zapłatę sumy pieniężnej w wysokości odpowiadającej – w przypadku gdy naruszenie jest zawinione – trzykrotności stosownego wynagrodzenia, które w chwili jego dochodzenia byłoby należne tytułem udzielenia przez uprawnionego zgody na korzystanie z utworu.

Na wstępie rozważań wskazać trzeba, że odpowiedzialność za naruszenie autorskich praw majątkowych została ukształtowana wskazanymi przepisami w sposób obiektywny, w oparciu o model cywilnoprawny, tym samym autorskoprawny model odpowiedzialności traktować trzeba jako modyfikację zasad ogólnych modelu prawa cywilnego [por. P. P., w: red. D. F., Prawo autorskie i prawa pokrewne, W. 2014, s. (...)]. Legitymowanego czynnie do zgłoszenia roszczeń opartych na przepisach art. 79 u.p.a.p.p. ustawodawca określa pojęciem „uprawnionego”. Uprawniony ten może być zarówno rozumiany jako twórca, ale też pierwotny podmiot autorskich praw majątkowych (np. pracodawca) i ich następcy prawni [por. J., w: red. P. Ś., Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Komentarz, W. 2017, L.; D., w: red. E. S., Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Komentarz, W. 2016, L.]. W orzecznictwie i doktrynie zwraca się szczególną uwagę na wykazanie legitymacji czynnej przez podmiot dochodzący roszczeń na podstawie wskazanych przepisów. W przypadku wytoczenia powództwa uprawniony powinien wykazać zatem swoją legitymację czynną do dochodzenia ochrony oraz fakt naruszenia autorskiego prawa majątkowego. Przy wykazaniu legitymacji czynnej pomocne może być domniemanie autorstwa utworu, wynikające z zamieszczenia nazwiska twórcy na egzemplarzach utworu lub rozpowszechnienia wiadomości o autorstwie przy jego rozpowszechnianiu (stosownie do art. 8 ust. 2; a także art. 11, 12 ust. 1, art. 14 ust. 1, art. 74 ust. 3 u.p.a.p.p.) [por. D., w: red. E. S., Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Komentarz, W. 2016, L.], wykazanie legitymacji czynnej może również polegać m.in. na złożeniu do akt sprawy umowy przeniesienia praw lub licencji wyłącznej, która nie zawiera postanowienia odmiennego w sferze dochodzenia roszczeń [por. wyrok SO w Łodzi z 13.01.2016 r. w sprawie X GC 725/15]. Mieć jednocześnie trzeba na uwadze, że zgodnie z prezentowanym w doktrynie stanowiskiem u.p.a.p.p. nie zna w istocie przypadku pierwotnego nabycia praw autorskich przez inną osobę niż twórca utworu. W szczególności zaś, prawa do utworów pracowniczych są, w granicach umowy, nabywane przez pracodawcę, o ile umowa nie stanowi inaczej, dopiero z momentem przyjęcia dzieła przez tegoż pracodawcę (stosownie do art. 12 ust. 1 u.p.a.p.p.). Tym samym o wykonaniu obowiązków pracowniczych przez twórcę można mówić jedynie w odniesieniu do utworów przyjętych przez pracodawcę, jako zgodnych z wiążącą go z pracownikiem umową. Oznacza to, że na gruncie prawa polskiego prawa innej osoby niż twórca powinny być traktowane jako prawa następcy prawnego twórcy [por. J. B. w: red. J. B., Prawo autorskie i prawa pokrewne, System Prawa Prywatnego, t. 13, W. 2017, s. 920], a tym samym należy badać, czy i w jakim zakresie zostały na nie skutecznie przeniesione autorskie prawa majątkowe.

Jak już wspomniano uprawniony (powódka) powinien wykazać zatem dwie przesłanki: swoją legitymację czynną do dochodzenia ochrony oraz fakt naruszenia autorskiego prawa majątkowego.

Mając na uwadze sposób sformułowania żądania przez powódkę oraz stan faktyczny sprawy należy również w tym miejscu zastrzec, że zgodnie z art. 321 § 1 k.p.c. Sąd nie może wyrokować co do przedmiotu, który nie był objęty żądaniem, ani zasądzać ponad żądanie, a przepis ten przewiduje jedną z podstawowych zasad wyrokowania, zgodnie

z którą przedmiot orzekania nie może być różny od przedmiotu procesu, co oznacza, że Sąd nie może wyrokować co do przedmiotu, który nie był objęty żądaniem, ani zasądzać ponad żądanie (ne eat iudex ultra petita partium).

Kolejną uwagą, która winna poprzedzać dalsze rozważania, jest potrzeba rozróżnienia między "oryginałem utworu" oraz "egzemplarzem utworu". Rozróżnienie takie dokonane jest przez ustawodawcę w ustawie o prawie autorskim i prawach pokrewnych, uprzedzając późniejsze przemyślenia w tym miejscu wskazał jedynie trzeba, że zgodnie z art. 52 u.p.a.p.p. jeżeli umowa nie stanowi inaczej, przeniesienie własności egzemplarza utworu nie powoduje przejścia autorskich praw majątkowych do utworu. Na tle rozpoznawanej sprawy rozróżnienie to jest o tyle ważne, że roszczenie wobec gminy z pkt 1 dotyczy egzemplarza utworu (konkretnych dekoracji świątecznych nabytych przez gminę), z kolei roszczenie wobec spółki (...) z pkt 2 dotyczy oryginału utworu, wobec którego powódka używa pojęcia "wzór", odnoszącego się do rysunków przedstawionych w ofercie. W tym przypadku "wzór" jest przez powódkę postrzegany jako podlegający ochronie utworu, na którego podstawie tworzone są - również podlegające ochronie - kolejne egzemplarze utworu.

Mając na uwadze już tylko te wstępne rozważania należało uznać - w oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy oraz o prezentowane w toku procesu stanowiska stron - że powództwo zasługiwało na oddalenie: w stosunku do pozwanej gminy w zakresie roszczeń opisanych wyżej w punkcie 1 lit. d (fontanna), a w stosunku do pozwanej spółki w zakresie roszczeń opisanych wyżej w punkcie 2 lit. c i d (sanie i fontanna), albowiem powódka nie przedstawiła żadnych dowodów, ani nawet twierdzeń, że przysługują jej jakiegokolwiek prawa autorskie do wymienionych w tych punktach żądania utworów (abstrahując na tym etapie nawet od tego, czy przedmioty te są utworami, czy też nie).

W przypadku fontanny: zarówno wobec dekoracji nabytej przez gminę (pkt 1 lit. d), jak i wzoru numer POL- (...), którego dotyczy żądanie pozwu (pkt 2 lit. d), powódka nie posiada żadnych praw autorskich. W toku procesu powódka konsekwentnie dążyła do wykazania tożsamości między oferowanym przez nią wzorem w kształcie fontanny nr ID 120-017 z oferowaną przez pozwaną spółkę ozdobą oznaczoną numerem POL- (...) (a nie POL- (...)). Tożsamość tych wzorów została wykazana, co zostało opisane w części uzasadnienia obejmującej stan faktyczny (gdzie wskazano podobieństwa między wzorem ID 120-017 i POL- (...) oraz różnicę tych wzorów wobec wzoru POL- (...)). Żądanie pozwu zawiera jednak wobec pozwanej spółki roszczenia dotyczące innego, niż tożsamy z wzorem powódki wzoru fontanny, tj. wzoru numer POL- (...). Ozdobę wykonaną wg tego wzoru nabyła gmina. Tym samym wszystkie roszczenia powódki wobec wzoru numer POL- (...) jak i egzemplarza utworu wykonanego wg tego wzoru podlegają oddaleniu. Powódka formułując żądanie pozwu nie zauważyła bowiem, że domaga się roszczeń odnoszących się do nie tej fontanny, która jest tożsama ze wzorem powódki (można byłoby rozważać zasadność roszczeń wobec tożsamego z wzorem powódki wzoru POL- (...), żądanie pozwu, którym zgodnie z art. 321 § 1 k.p.c. Sąd jest związany, dotyczy jednak wzoru POL- (...)).

W przypadku sań: sytuacja jest identyczna wobec wzoru numer POL-1944, którego dotyczy żądanie pozwu (pkt 2 lit. c), co do którego powódka nie posiada żadnych praw autorskich. Powódka w toku procesu konsekwentnie dążyła do wykazania podobieństwa między oferowanym przez nią wzorem w kształcie sań nr ID 123-057 z oferowanym przez pozwaną spółkę wzorem nr POL-2950, które rzeczywiście są tożsame (por. opisy wzorów dokonane w części uzasadnienia obejmującej stan faktyczny). Żądanie pozwu zawiera jednak wobec pozwanej spółki roszczenia dotyczące innego, niż tożsamy z wzorem powódki wzoru sań, tj. wzoru numer POL-1944. Powódka formułując żądanie pozwu wobec pozwanej spółki nie zauważyła, że domaga się roszczeń odnoszących się do nie tych sań, które są tożsame ze wzorem powódki. Żądanie pozwu (pkt 2 lit.c), którym zgodnie z art. 321 § 1 k.p.c. Sąd jest związany, dotyczy wzoru POL-1944, a nie tożsamego z wzorem powódki wzoru POL-2950, tym samym podlega oddaleniu. Z kolei jeżeli chodzi o roszczenia wobec pozwanej gminy z materiału dowodowego (umowa między gminą i spółką (...), faktura, fotografia ozdoby eksponowanej przez gminę) wynika, że kupiony przez gminę egzemplarz ozdoby wykonano wg wzoru POL-2950, podstawy do oddalenia powództwa wobec gminy zostaną jednak omówione w późniejszej części rozważań.

Powyższe rozważania, nawiązujące do art. 321 § 1 k.p.c., uzasadniają oddalenie roszczeń skierowanych do pozwanej spółki (...) dotyczących wzorów fontanny i sań, a wobec gminy - wobec nabytej dekoracji w kształcie fontanny.

* * *

Analiza zasadności roszczeń powódki wobec pozwanej spółki (...) i gminy, dotyczących pozostałych trzech wzorów, wymaga uprzedniego ustalenia, czy wzory zaprezentowane przez strony jak i sporne przedmioty, które po wytworzeniu wg tych wzorów zostały publicznie wyeksponowane przez pozwaną gminę, w ogóle są utworami w rozumieniu prawa autorskiego i korzystają z ochrony prawnoautorskiej.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 u.p.a.p.p. przedmiotem prawa autorskiego jest każdy przejaw działalności twórczej o indywidualnym charakterze, ustalony w jakiegokolwiek postaci, niezależnie od wartości, przeznaczenia i sposobu wyrażenia (utwór). Stosownie do art. 1 ust. 2¹ u.p.a.p.p. ochroną objęty może być wyłącznie sposób wyrażenia; nie są objęte ochroną odkrycia, idee, procedury, metody i zasady działania oraz koncepcje matematyczne. Nadto stosownie do ust. 3 utwór jest przedmiotem prawa autorskiego od chwili ustalenia, chociażby miał postać nieukończoną, zaś ochrona przysługuje twórcy niezależnie od spełnienia jakichkolwiek formalności (ust. 4). Nadto dodać trzeba, że utwór jest dobrem niematerialnym, którego byt prawny jest niezależny od nośnika, na którym może być utrwalony.

W doktrynie na tle przytoczonych przepisów formuluje się następujące cechy, które powinien w sobie zawierać kumulatywnie dany przedmiot, aby mógł być uznany za utwór: winien stanowić rezultat pracy człowieka, być przedmiotem działalności twórczej, tj. stanowić uzewnętrzniony rezultat procesu intelektualnego zachodzącego w świadomości osoby fizycznej i wreszcie – powinien posiadać indywidualny charakter [por. J. B., R. M., A. M., A. N., M. N. w: red J. B., Prawo autorskie i prawa pokrewne, System Prawa Prywatnego, t. 13, W. 2017, s. 21]. Jednocześnie całkowicie bez znaczenia dla oceny, czy dany przedmiot jest utworem pozostają kwestie takie jak cechy osobiste twórcy, zamiar stworzenia bądź nie utworu w rozumieniu u.p.a.p.p., jego przeznaczenie, czy ewentualna użyteczność, wartość artystyczna, rozmiar, postać i jakość, źródło inspiracji, stopień wysiłku intelektualnego i ilość czasu poświęcona na tworzenie, czy wreszcie obiektywna wartość materialna.

W doktrynie przy tym wyrażono pogląd, że kategorią graniczną między twórczością a rzemiosłem jest rzemiosło artystyczne, czyli profesjonalne, rzemieślnicze działanie, które służy powstaniu dzieła. Innymi słowy dzieło rzemiosła artystycznego to utwór powstały w wyniku użycia sprawności warsztatowej, zastosowania wiedzy i technik rzemieślniczych. Praca intelektualna o charakterze twórczym, jest przeciwieństwem pracy o charakterze technicznym, która polega na wykonywaniu czynności wymagających jedynie określonej wiedzy i sprawności oraz użycia określonych narzędzi, surowców i technologii. Cechą pracy o charakterze technicznym jest zatem przewidywalność i powtarzalność rezultatu, zaś proces tworzenia – w przeciwieństwie do pracy technicznej – polega na tym, że rezultat podejmowanego działania stanowi projekcję wyobraźni osoby, od której pochodzi [por. E. S., w: Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Komentarz, W. 2016, s. 13; wyrok SN z 25.01.2006 r. w sprawie I CK 281/05, OSNC z 2006 r., Nr 11, poz. 186]. Część doktryny jednocześnie stoi jednak na stanowisku, że w świetle przepisów prawa autorskiego działalność może być albo twórcza, albo nietwórcza (w tym rzemieślnicza) i podział ten jest dychotomiczny, a dla oceny autorskoprawnej istotny jest rezultat podjętych działań, nie zaś same działania – przy podzieleniu takiego stanowiska nie ma zatem sensu wyróżnianie takich kategorii jak rzemiosło artystyczne (czy też działalność amatorska lub twórczość internetowa), gdyż status wykonawcy utworu nie ma znaczenia dla powstania ochrony autorskoprawnej. Kolejnym źródłem trudności w tym zakresie staje się także rozwój nowych technologii (zwłaszcza Internetu), który poprzez ułatwienie dostępu do informacji jednocześnie ułatwia inspirowanie się cudzymi utworami, jak i ich plagiatowanie [por. G., w: red. P. Ś., Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Komentarz, W. 2017, L.].

Zwrócić wreszcie trzeba uwagę na zjawisko twórczości paralelnej, zakończonej powstaniem utworu zbliżonego, niemal identycznego z wcześniejszym, która to twórczość była jednak procesem niezależnym, odrębnym, w którym nie dochodzi do zawłaszczenia cudzego utworu, a zbieżność pomysłu, środków artystycznych, ujęcia tematu jest przypadkowa. Możliwe tym samym są sytuacje, w których dwóch twórców, niezależnie od siebie, wykorzystuje w utworze ten sam pomysł i opracowuje go przy użyciu bardzo zbliżonych środków artystycznych, zwłaszcza, jeżeli dzieła dotyczą tego samego tematu albo tematów bardzo zbliżonych. Jeśli natomiast utwory nie są identyczne, wówczas

mogłyby one być zakwalifikowane jako inspirowane, czerpiące z tego samego źródła [por. wyrok SA w Warszawie z 15.09.1995 r. w sprawie I ACr 620/95; wyrok SN z 23.03.1963 r. w sprawie I CR 128/61].

Tym samym prowadzi to do wniosku, że na tle przepisów u.p.a.p.p. ocena zarówno oryginalności, jak i indywidualności utworu powinna być dokonywana indywidualnie, nie tylko dla określonej kategorii utworów, ale także dla jednostkowych utworów, oceny tej winien zaś dokonywać w szczególności Sąd w toku procesu o ochronę dóbr prawnoautorskich. Pomocna w dokonywaniu tej oceny jest przy tym tzw. koncepcja statystycznej jednorazowości K., opartej o badanie, czy wcześniej taki wytwór powstał i czy jest statystycznie prawdopodobne, by inna osoba mogła taki wytwór stworzyć w przyszłości. Uzyskanie odpowiedzi przeczącej uzasadnia tezę o istnieniu indywidualności tego wytworu [por. wyrok SN z 27.02.2009 r. w sprawie V CSK 337/08, L.].

Tym niemniej za rodzącą trudności praktyczne należy uznać kwestię intensywności ochrony autorskoprawnej w przypadku utworów użytkowych, technicznych, efemerycznych czy tzw. granicznych wytworów intelektu. W tej kwestii w doktrynie i orzecznictwie rysują się dwa stanowiska: pierwsze, oparte na zasadzie de minimis non curat praetor, a którą przekłada się na grunt prawa autorskiego w ten sposób, że ochrona prawnoautorska jest przyznawana tylko tym utworom, których stopień oryginalności jest istotny i widoczny; drugie stanowisko zakłada zaś, że dla uzyskania ochrony wystarczy minimalny poziom oryginalności, przy czym nieważne jest, w jaki sposób przejawia się i jak daleko sięga piętno osobiste twórcy [por. G., w: red. P. Ś., Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Komentarz, W. 2017, L.].

Przekładając powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy w pierwszej kolejności zauważyć trzeba, że żadna ze stron nie kwestionowała tego, że sporne wzory i wytworzone wg tych wzorów przedmioty były rezultatem ludzkiej działalności, jak też, że stanowią uzewnętrzniony rezultat procesu intelektualnego zachodzącego w świadomości osoby fizycznej, która uzyskuje ten rezultat, albowiem ich zaprojektowanie wymagała określonego (większego bądź mniejszego) wysiłku intelektualnego. Niesporne było wobec tego – i w zasadzie oczywiste – że spełnione są dwie pierwsze z przesłanek uznania je za utwory w rozumieniu art. 1 ust. 1 u.p.a.p.p.

Rozważyć należy zatem, czy spełniają one również trzecią przesłankę, tj. przesłankę indywidualnego charakteru – posiadania osobistego piętna nadanego przez twórcę. W tym zakresie należy mieć jednak na względzie, że w znacznej mierze sporne wzory uwarunkowane były ideami (tradycjami) obecnymi w kulturze od wielu lat, takimi jak sama idea ozdób bożonarodzeniowych, idea choinki, idea sań, idea gałązki ze śnieżynką i w tym zakresie zdecydowanie nie sposób uznać, ażeby można było uznać, że noszą one indywidualne piętno swoich twórców. Biorąc natomiast pod uwagę, że zaoferowane gminie przedmioty zamówienia musiały spełniać wymogi zamawiającej je pozwanej gminy, toteż tego indywidualnego charakteru pozbawione są w zakresie, w jakim ich kształt, rozmiary, czy inne cechy zostały zdeterminowane sformułowanymi przez pozwaną gminę oczekiwaniami zawartymi w zapytaniu ofertowym.

W konsekwencji - mając na uwadze powyższe oraz treść zapytania ofertowego - nie sposób również uznać, ażeby to indywidualne piętno mogło się wyrażać w:

- w przypadku dekoracji latarniowych przestrzennych w kształcie choinki zwieńczonej podwójną gwiazdą pięcioramienną – w tym, że była tak opisaną ozdobą, a nadto w tym, że składała się z minimum trzech poziomów gałęzi, średnica dolnego poziomu wynosiła minimum 140 cm, wysokość całego elementu minimum 350 cm, słup latarniowy po montażu elementu był zlokalizowany centralnie wewnątrz elementu dekoracyjnego, element zaś był wykonany na konstrukcji aluminiowej z wykorzystaniem węzy świetlnych L. w kolorze ciepłym białym oraz wypełnienia diodowego L. w kolorze ciepłym białym z zastosowaniem minimum 20% diod migających w barwie zimnej białej, przy łącznej ilości punktów świetlnych L. minimum 2350 sztuk;
- w przypadku dekoracji latarniowej w kształcie przechylonej choinki – w tym, że była tak opisaną ozdobą, a nadto składała się z minimum siedmiu poziomów gałęzi, przy średnicy dolnego poziomu wynoszącej minimum 110 cm i wysokości całego elementu minimum 300 cm, że element ten był wykonany na konstrukcji aluminiowej z wykorzystaniem węzy świetlnych L. w kolorze ciepłym białym oraz wypełnienia diodowego L. w kolorze ciepłym

białym z zastosowaniem minimum 20% diod migających w barwie zimnej białej, przy łącznej ilości punktów świetlnych L. minimum 1100 sztuk;

- w przypadku dekoracji latarniowej z głównym motywem gałązki świątecznej z wieloma odgałęzieniami, zwieńczonej elementem dekoracyjnym w postaci śnieżynki lub gwiazdki – w tym, że była tak opisaną ozdobą, a nadto, że była wykonana na konstrukcji aluminiowej z wykorzystaniem węży świetlnych L. w kolorze ciepłym białym (główny motyw) oraz zimnym białym (element zwieńczający na górze), przy wysokości dekoracji nie mniejszej niż 180 cm i szerokości nie mniejszej niż 120 cm oraz z łączną ilością punktów świetlnych L. nie mniejszej niż 420 sztuk.

W konsekwencji indywidualne piętno twórcy tak „naszkicowanych” opisem zamówienia przedmiotów zamówienia mogło przejawiać się jedynie w pozostałych – wyżej niewymienionych – ich cechach. Zaznaczyć przy tym trzeba, że nadal pozostawiało to szeroki margines na nadanie przez twórcę danemu wytworowi indywidualnego charakteru, o czym świadczy tak oferta złożona przez pozwaną spółkę (zawierająca różne warianty opisanych w wyżej przedstawiony sposób ozdób), jak i przez spółki (...), S..

Jednocześnie analiza przedstawionych wzorów prowadzi do wniosku, że zasadniczo – z wyjątkiem wzorów oznaczonych przez powódkę nr ID 101-057, a przez pozwaną spółkę nr POL- (...) – wzory te mają na tyle indywidualny charakter, aby można było uznać je za utwory i w zakresie w jakim spełniają wszystkie trzy przesłanki z art. 1 ust. 1 u.p.a.p.p. przyznać im ochronę prawnoautorską. Na marginesie dodać trzeba, że taki sam wniosek należy wysunąć w odniesieniu do wzorów fontann i sań (wobec których powództwo podlega jednak oddaleniu z przyczyn opisanych wyżej, niewymagających analiz na tle ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych).

Odmiennej oceny co do braku indywidualnego charakteru, jak zaznaczono, należy dokonać w stosunku do przedmiotu zamówienia opisanego przez pozwaną gminę w zapytaniu ofertowym jako "dekoracja latarniowa przestrzenna w kształcie choinki zwieńczonej podwójną gwiazdą pięcioramienną" (której pozostałe cechy konstrukcyjne określono jako: minimum trzy poziomy gałęzi, średnica dolnego poziomu minimum 140 cm, wysokość całego elementu minimum 350 cm, słup latarniowy po montażu zlokalizowany centralnie wewnątrz elementu dekoracyjnego, element wykonany na konstrukcji aluminiowej z wykorzystaniem węży świetlnych L. w kolorze ciepłym białym oraz wypełnienia diodowego L. w kolorze ciepłym białym z zastosowaniem minimum 20% diod migających w barwie zimnej białej, przy łącznej ilości punktów świetlnych L. minimum 2350 sztuk).

Przy tak zarysowanym opisie dekoracji całe ewentualne indywidualne piętno w przedstawionych przez obie strony wzorach ID 101-057 i POL- (...) (karta 67 verte oraz 61) w istocie wyrażałoby się w zastosowaniu trzech (tytuł bowiem wymagało zapytanie ofertowe) brył geometrycznych ściętego stożka o tej samej wysokości, co jest jednocześnie najprostszym i niewymagającym inwencji twórczej pomysłem w takim przypadku – sama konstrukcja choinki wymusza bowiem aby poszczególne poziomy w przypadku ozdoby okalającej dookoła słup miały kształty ściętych stożków, przy czym dolny poziom musi być większy od środkowego, a środkowy od górnego. Ponadto za tezę, iż idea taka jest ideą najprostszą wskazuje także oferta przedsiębiorstwa (...), która – poza brakiem zarysowania grubszym wężem świetlnym ramienia ściętego stożka – również została zaprojektowana w taki sam sposób. Jednocześnie wskazuje to na wysokie prawdopodobieństwo niezależnego stworzenia (przy tak określonym ze strony gminy opisie zamówienia) podobnych, a nawet identycznych wzorów.

Kolejną kwestią wymagającą w tym miejscu zasygnalizowania jest występująca wprawdzie różnica w rysunkach obu wzorów (ID 101-057 - karta 67 verte oraz POL- (...) - karta 61), omówiona w części uzasadnienia obejmującej stan faktyczny (gdzie wskazano, że rysunki tych wzorów różnią się między sobą kształtem podstaw stożków, które w przypadku wzoru POL- (...) mają kształt regularnych ósemek, a w przypadku wzoru ID 101-057 ósemek o mniej regularnych kształtach, dodatkowo wzór ID 101-057 z prawej strony posiada dodatkową linię oznaczającą kształt choinki, która przecina pola wytyczone przez "ósemki", czego nie posiada rysunek POL- (...), oba rysunki różnią się również przedstawieniem gwiazdy wieńczącej choinkę, który w przypadku wzoru POL- (...) nie posiada narysowanego połączenia z górnym stożkiem, w przeciwieństwie do rysunku wzoru ID 101-057), jednakże mimo różnic między tymi

dwoma rysunkami wzorów nie ma wątpliwości, że wykonane w oparciu o te wzory ozdoby (egzemplarze dekoracji świetlnych latarniowych) byłyby takie same. Co więcej taki sam wniosek nasuwa się do ozdoby wykonanej w oparciu o wzór przedsiębiorstwa (...) (mimo tego, że wzór tego ostatniego przedsiębiorstwa zawiera - wymaganą przez zapytanie ofertowe - podwójną gwiazdę pięcioramienną w wersji "otwartej", w przeciwieństwie do "zamkniętej" podwójnej gwiazdy na rysunkach ID 101-057 i POL- (...)). Różnica w rysunkach dotycząca podstaw stożków (przyjmujących bądź to kształt ósemki bądź to - dla wzoru D. L. - spłaszczonej elipsy) nie przekłada się bowiem na wygląd dekoracji świetlnej, wykonanej wg tego wzoru, kształty podstaw stożków na rysunku są bowiem jedynie potrzebą oddania na płaszczyźnie przestrzennego wymiaru ozdoby, której trójwymiarowość nie budzi wątpliwości. Za tym, że mimo różnic między rysunkami wzorów ID 101-057 i POL- (...) wykonane w oparciu o te wzory ozdoby (egzemplarze dekoracji świetlnych latarniowych) byłyby takie same przemawia również fotografia zakupionej przez gminę ozdoby, wykonanej wg wzoru POL- (...) (karta 55), konstrukcja tej dekoracji wyraża bowiem najprostszy z możliwych, niewymagający inwencji twórczej schemat, składający się z trzech ściętych stożków, ze słupem latarniowym położonym centralnie (wymóg z zapytania ofertowego) i pięcioramienną gwiazdą (wymóg z zapytania ofertowego). Jednocześnie widocznym jest, że ograniczenia konstrukcyjne i materiałowe przy tworzeniu dekoracji latarniowych powodują, że niezależnie od drobnych różnic rysunków wykonane na ich podstawie dekoracje byłyby takie same - widać to na przykładzie gwiazdy, która na rysunkach ID 101-057 i POL- (...) ma postać "zamkniętą", wykonany egzemplarz (fotografia - karta 55) posiada jednak gwiazdę "otwartą", odpowiadającą rysunkowi D. L. (karta 75 verte). Prowadzi to do wniosku, że ozdoby latarniowe wykonane wg nieznacznie różniących się rysunków wzorów ID 101-057 i POL- (...) oraz wzoru D. L. byłyby takie same.

Następnym punktem rozważań, zmierzających do ustalenia indywidualnego charakteru omawianego wzoru bądź jego braku, jest porównanie zeznań świadków - ewentualnych twórców. Zaznaczyć w tym miejscu trzeba, że zarówno pracownik powódki A. D., jak i współpracujący z pozwaną spółką (...) „przyznawali się” do zaprojektowania omawianego wzoru (ten pierwszy wzoru ID 101-057, a ten drugi wzoru nr POL- (...)). Jednocześnie zauważyć należy, że - poza omawianym wzorem "choinki zwieńczonej podwójną gwiazdą pięcioramienną" (oraz odmiennymi dla obu spółek wzorami "gałązki zwieńczonej śnieżynką", co do której zostaną przedstawione osobne rozważania) - żaden z wzorów niewątpliwie będących utworami nie był przypisywany sobie jednocześnie przez dwoje twórców składających zeznania w charakterze świadków (O. T. „przyznawała się” do wzoru bajkowy świerk nr ID 100-003, od tożsamego wzoru nr POL-2110 stanowczo odciał się natomiast A. P.; O. T. „przyznawała się” do wzoru sanek ID 123-057, tożsamego ze wzorem POL-2950, od tego wzoru odcinał się natomiast A. P., przyznając się do wzorów innych sanek: POL-1944 i POL-1941; z kolei w przypadku fontanny T. W. „przyznawał się” do wzoru ID 120-017, tożsamego z wzorem POL- (...), od którego odcinał się A. P., przyznając się jednocześnie do wzoru innej fontanny: POL- (...)).

Wszystkie przedstawione wyżej zagadnienia prowadzą do wniosku, że możliwe było niezależne stworzenie identycznych wzorów przez A. D. (ID 101-057), jak i A. P. (POL- (...)). Jest to więc przykład wspomnianego wcześniej utworu paralelnego, tj. takiego, którego kilkukrotne powstanie jest możliwe w procesie niezależnym, odrębnym, w którym nie dochodzi do zawłaszczenia cudzego utworu, a mimo tego występuje przypadkowa zbieżność pomysłu, środków artystycznych, ujęcia tematu. Uzupełniając wcześniejsze rozważania prawne w tym temacie dodać trzeba, że na tle twórczości paralelnej w doktrynie wskazuje się na dwa możliwe rozwiązania: albo prawo autorskie powinno powstać na rzecz dwóch twórców niezależnie od siebie, albo przyjęć trzeba, że wytwory będące wynikiem działalności paralelnej nie odznaczają się piętnem twórcy (indywidualnym charakterem), skoro więcej niż jedna osoba byłaby w stanie je stworzyć. W doktrynie przyjmowany jest to drugie rozwiązanie, ponieważ to pierwsze sprzeczne jest z koncepcją monopolu autorskiego.

Powyższe rozważania prowadzą do wniosku, że przedstawione przez strony niniejszego procesu wzory ID 101-057 i POL- (...), odpowiadające opisowi z zapytania ofertowego "choinki zwieńczonej podwójną gwiazdą pięcioramienną", nie mogą być uznane za utwory w rozumieniu ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, są bowiem tak proste i pozbawione cech indywidualnych, że mogły niezależnie od siebie powstać jako dzieła różnych osób.

Wzory "choinki zwieńczonej podwójną gwiazdą pięcioramienną" nie są więc utworami, co stanowi wystarczającą (choć nie jedyną - o czym niżej) podstawę oddalenia powództwa w zakresie żądań kierowanych do pozwanej spółki z pkt 2 lit. a pozwu oraz wobec pozwanej gminy z pkt 1 lit. a pozwu.

Pozostałe wzory (w tym przechylony świerk, gałązka zwieńczona śnieżynką, a także sanie i fontanny) należy uznać za utwory w rozumieniu art. 1 ust. 1 u.p.a.p.p.

W przypadku wzoru gałązki zwieńczonej śnieżynką wystarczającą (choć nie jedyną - o czym niżej) podstawą oddalenia powództwa w zakresie żądań kierowanych do pozwanej spółki z pkt 2 lit. e pozwu oraz wobec pozwanej gminy z pkt 1 lit. e pozwu jest natomiast brak tożsamości wzoru pozwanej spółki, oraz kupionej przez gminę dekoracji wytworzonej na podstawie tego wzoru, z wzorem powódki (oba wzory mają kształt gałązki zwieńczonej fragmentem gwiazdki czy też śnieżynki, jednakże gałązka POL-1250 przechylona jest w prawą stronę, natomiast gałązka ID 100-020 przechylona jest w lewą stronę; istotne różnice występują w zakresie wieńczącego gałązkę motywu śnieżynki, tak w miejscach zakończeń ramion śnieżynki, jak i w miejscu ich zbiegania się: w szczególności występuje istotna różnica w kształcie połowy płątka śniegu – wzór POL-1250 wykorzystuje motyw połowy płątka śniegu, którego 3 ramiona mają kształt ostro zakończonych gałązek z dwoma trójkątami w środku, natomiast wzór ID 100-020 wykorzystuje motyw połowy płątka śniegu, którego 3 ramiona mają kształt gałązek łagodnie zakończonych kształtem geometrycznym - którego poprzedni wzór nie zawiera).

Tym samym jedynym wzorem, który spełnia łącznie następujące przesłanki: 1) stanowi utwór, 2) jest tożsamy w przypadku wzoru powódki oraz wzoru pozwanej objętego żądaniem pozwu, 3) co do którego przyznaje się tylko jeden twórca (świadek O. T., A. P. odciął się bowiem od tego wzoru) jest wzór przechylonego świerku, w ofercie powódki oznaczony nr ID 100-003, a w ofercie pozwanej - nr POL-2110 (żądanie z pkt 2 lit. b pozwu wobec pozwanej spółki oraz z pkt 1 lit. b pozwu wobec pozwanej gminy).

* * *

Kolejnym krokiem - po zbadaniu, które wzory są utworami - w rozumieniu art. 1 ust. 1 u.p.a.p.p., jest ustalenie, czy powódce występującej wobec pozwanych z roszczeniami opartymi na art. 79 ust. 1 pkt 1 i 3 lit. b oraz ust. 4 u.p.a.p.p. przysługuje w tym zakresie legitymacja czynna.

Jak już zaznaczono na wstępie rozważań legitymowanego czynnie do zgłoszenia roszczeń opartych na przepisach art. 79 u.p.a.p.p. ustawodawca określa pojęciem „uprawnionego”, zaś w zakresie tego pojęcia mieści się „pracodawca”, który nabywa autorskie prawa majątkowe do utworu na podstawie art. 12 ust. 1 u.p.a.p.p., zgodnie z którym jeżeli ustawa lub umowa o pracę nie stanowią inaczej, pracodawca, którego pracownik stworzył utwór w wyniku wykonywania obowiązków ze stosunku pracy, nabywa z chwilą przyjęcia utworu autorskie prawa majątkowe w granicach wynikających z celu umowy o pracę i zgodnego zamiaru stron.

Powódka w niniejszej sprawie konsekwentnie stała zaś na stanowisku, że wskazane przez nią wzory zostały zaprojektowane przez jej pracowników: T. W., O. T. i A. D..

Na tle wskazanego przepisu w orzecznictwie wskazuje się, iż o ile nic innego nie wynika z ustawy lub umowy (czy to o pracę, czy umowy cywilnoprawnej), pracodawca staje się właścicielem autorskich praw majątkowych pracownika – twórcy, w granicach wynikających z celu umowy o pracę i zgodnego zamiaru stron [por. wyrok SA w Warszawie z 25.04.2007 r. w sprawie I ACA 116/07; wyrok SN z 26.02.1998 r. w sprawie I PKN 196/98]. W doktrynie zaś zwykło się przyjmować, że przepis ten zawiera w sobie dwie przesłanki nabycia autorskich praw majątkowych przez pracodawcę – z jednej strony jest to mająca charakter zobiektywizowany przesłanka „celu umowy o pracę”, z drugiej - przesłanka „zgodnego zamiaru stron” ma charakter bardziej subiektywny i pełni funkcję korygującą [por. D. F., w: red. E. S., Ustawa o prawie autorskim. Komentarz, W. 2011, s. 197; por. P. B., Prawo autorskie – granice celu i zgodnego zamiaru stron przeniesienia autorskich praw majątkowych, Przegląd Ustawodawstwa Gospodarczego z 1999 r., Nr 1, s. 27]. Cel umowy o pracę powołanej w art. 12 ust. 1 u.p.a.p.p. powinien być oceniany w kontekście gospodarczych

zadań pracodawcy wynikających z jego statutu lub innego aktu kształtującego realizowane przezeń cele, a w przypadku gdy pracodawcą nie jest osoba prawna, w kontekście zakresu prowadzonej działalności gospodarczej oraz z uwzględnieniem obiektywnie rozumianego przeznaczenia utworu, tzn. jego normalnych zastosowań i charakteru, a przesłanka zgodnego zamiaru stron oznacza, że obie strony, a więc pracodawca i twórca, w momencie nałożenia obowiązku stworzenia konkretnego utworu, powinny mieć świadomość i akceptować określony zakres gospodarczego korzystania z utworu [por. J. B., Prawo autorskie do utworów stworzonych przez pracowników w trakcie wykonywania obowiązków pracowniczych, Przegląd Ustawodawstwa Gospodarczego z 1994 r., Nr 12, s. 33].

Powódka udowodniła powołując w charakterze świadków swoich pracowników w osobach O. T., T. W. i A. D., że w ramach stosunku pracy, wykonując swoje obowiązki pracownicze przedstawili oni powódce jako wykonane samodzielnie wzory określonych dekoracji świetlnych. Niesporny jest też fakt, że w zakresie działalności gospodarczej prowadzonej przez powódkę leży m.in. projektowanie, produkcja i sprzedaż świetlnych ozdób miejskich. Mając na uwadze wspomnianą wyżej przesłankę zobiektywizowaną „celu umowy o pracę” przyjęć więc trzeba, że została ona spełniona i tym samym powódka nabyła z chwilą przyjęcia utworów prawa twórców (swoich pracowników) w zakresie normalnych zastosowań determinowanych charakterem utworu, a więc w zakresie określonym przez art. 17 w zw. z art. 49 u.p.a.p.p., druga z przesłanek - przesłanka „zgodnego zamiaru stron” - nie budzi bowiem wątpliwości, gdyż obie strony stosunku pracy, tj. świadkowie (pracownicy powódki) oraz powódka zgodnie przyznają, że prawa autorskie do stworzonych w ramach stosunku pracy wzorów we wskazanym wyżej zakresie przysługują powódce.

Nawiązując do zeznań świadków w szczególności wskazać trzeba, że O. T. zeznała, że pracuje w firmie (...) od 2009 r., początkowo jako grafik, potem jako projektant, obecnie jako dyrektor kreatywny; zeznała też, że w ramach stosunku pracy stworzyła wzór bajkowy świerk nr ID 100-003 oraz wzór sanek ID 123-057, w dalszej części swoich zeznań potwierdziła, że wszystkie wzory, które tworzyła należą do spółki (...). T. W. zeznał, że stworzył wzór fontanny ID 120-017 oraz wzór gałązki ID 100-020, z kolei A. D. zeznał, że stworzył wzór "choinki zwieńczonej podwójną gwiazdą pięcioramienną" ID 101-057.

Podsumowując tę część rozważań wskazać trzeba, że w oparciu zeznania świadków powódka wykazała, że przyjęła od swoich pracowników (w rozumieniu art. 12 ust. 1 u.p.a.p.p.) następujące, będące utworami wzory, stworzone przez pracowników - o czym zapewniali oni pracodawcę - w ramach stosunku pracy oraz samodzielnie:

przechylony świerk nr ID 100-003 (wzór tożsamy ze wzorem oferowanym przez pozwaną nr POL-2110 i jednocześnie objęty żądaniem pozwu)

sanie nr ID 123-057 (tożsame z wzorem pozwanej POL-2950 nieobjętym żądaniem pozwu wobec spółki (...)),

fontanna nr ID 120-017 (tożsama z wzorem pozwanej POL- (...) nieobjętym żądaniem pozwu),

gałązka zwieńczona śnieżynką nr ID 100-020 (wzór ten jest jednak inny od wzoru oferowanego przez pozwaną nr POL-1250).

Tym samym powódka nabyłaby prawa autorskie do tych wzorów, oczywiście pod warunkiem, że prawdziwe są oświadczenia pracowników, że wzory te zostały stworzone przez nich samodzielnie i tym samym prawa autorskie - przed przyjęciem wzorów przez powódkę w rozumieniu art. 12 ust. 1 u.p.a.p.p. - przysługiwały tym pracownikom (nemo plus iuris in alium transferre potest quam ipse habet).

* * *

W związku z tym, że wymienione wyżej wzory sanek POL-2950 i fontanny POL- (...) nie są objęte żądaniem pozwu, w dalszych rozważaniach należy w pierwszej kolejności skoncentrować się nad ustaleniem, czy prawdziwe jest oświadczenie (zeznanie) O. T., iż to ona samodzielnie stworzyła wzór przechylonego świerku nr ID 100-003 - świadek stanowczo bowiem twierdziła, że jest twórcą tego wzoru, potwierdziła to również pisemnym oświadczeniem (złożonym

jednak dla potrzeb niniejszego procesu, na wyraźne polecenie pracodawcy, według przygotowanego przez pracodawcę tekstu i już po nawiązaniu sporu między stronami tego procesu).

Pozwana spółka próbowała podważyć dowody z załączonych do pozwu pisemnych oświadczeń pracowników powódki (popartych następnie ich zeznaniami) powołując w charakterze świadków współpracujących z pozwaną: A. P. i K. W.. O ile wystąpiłaby sytuacja, że do tego samego wzoru przyznałby się dwóch twórców: pracownik powódki i A. P., można byłoby przyjąć, że pozwana przedstawiła dowód przeciwny, wskazujący na to, że wątpliwe jest, iż pracownik powódki wykonał wskazywany przez siebie wzór. Taka sytuacja nie wystąpiła jednakże wobec wzoru przechylnego świerku nr ID 100-003 (w ofercie pozwanej nr POL-2110), na marginesie dodać trzeba, że nie wystąpiła również wobec nieobjętych żądaniem pozwu wzorów (...) (...).

Wyjaśnienia wymaga w tym miejscu, że w prawie cywilnym procesowym wyróżnia się pojęcie "dowód główny" (dowód jakiegось twierdzenia) oraz pojęcia "dowód przeciwności" i "dowód przeciwny", które zmierzają do obalenia twierdzeń, z których strona przeciwna wywodzi skutki prawne. "Dowód przeciwności" polega przy tym na udowodnieniu negacji twierdzeń przeciwnika (wykazaniu ich fałszywości), natomiast "dowód przeciwny" polega jedynie na wykazaniu, że twierdzenia przeciwnika są wątpliwe (nie zostały udowodnione; ich prawdziwości lub fałszu nie da się ustalić na podstawie zebranych materiałów dowodowych); udany "dowód przeciwny" oznacza więc, że przeciwnik nie przeprowadził skutecznie dowodu głównego [por. E. G., P. M. (red.), Kodeks cywilny. Komentarz. Wyd. 7, W. 2016].

Strona pozwana powołując dowód z zeznań świadków w osobach A. P. i K. W. nie obaliła twierdzeń, które powódka udowodniła za pomocą zeznań świadków w odniesieniu do trzech wskazanych wyżej wzorów (przechylny świerk nr ID 100-003, sanie nr ID 123-057, fontanna nr ID 120-017). A. P. zeznał bowiem jednoznacznie i stanowczo: "wzór na karcie 5 to nie jest mój wzór, nie pamiętam go i nie kojarzę" (karta 5 akt prowadzonych przez Sąd Rejonowy w Giżycku odpowiada karcie 418 akt niniejszych, na której znajduje się oferta pozwanej spółki (...) nr POL-2110 - przechylny świerk). Świadek K. W. także nie złożył zeznań, które wskazywałyby na to, że twórcą tego wzoru jest konkretna osoba, inna niż pracownica powódki O. T.. Takie same zeznania A. P. złożył wobec sanek POL-2950 i fontanny POL- (...) (odpowiednio: sanie nr ID 123-057, fontanna nr ID 120-017).

Co więcej złożone przez pozwaną spółkę (...) karty z katalogów P. - obejmujące strony: 236,253,106,126,124,127 (k. 213-218) - nie zawierają wzoru nr POL-2110 - przechylny świerk. Wzór ten pojawia się jedynie w ofercie P. złożonej pozwanej gminie oraz w załączonej do oferty - zgodnie z wymogami zapytania ofertowego - karcie produktu, ale nie w katalogu P. (przynajmniej w zakresie złożonych przez pozwaną stron z katalogu o numerach 236,253,106,126,124,127). Z kolei złożone przez powódkę karty z jej katalogów - obejmujące strony 106-107,130-131,28 (k. 80-82) - zawierają wzór w postaci pochylonego świerku, oznaczony nr 100-003, tożsamy z przedstawionym w ofercie pozwanej (ale nie w jej katalogu) wzorem nr POL-2110.

Na marginesie dodać trzeba, że identyczne wnioski, tak w zakresie zeznań świadków, jak i stron z katalogów obu spółek załączonych do akt niniejszej sprawy, należy wyprowadzić na tle nieobjętych żądaniem pozwu wzorów (...) (...) (A. P. odciął się bowiem od tych wzorów i nie widnieją one w złożonych do akt sprawy stronach z katalogu pozwanej P., w przeciwności do stron z katalogów powódki).

Powyższe rozważania, dotyczące przedłożonych jako dowody stron z katalogów obu spółek są o tyle ważne, że pierwsze potwierdzają prawdziwość zeznań świadków - pracowników powódki, przede wszystkim O. T., jak i zeznań świadka A. P. co do autorstwa określonych wzorów, a po drugie dowody w postaci stron z katalogów są istotne na tle art. 8 ust. 3 u.p.a.p.p., zgodnie z którym dopóki twórca nie ujawnił swojego autorstwa, w wykonywaniu prawa autorskiego zastępuje go producent lub wydawca, w związku z art. 15 u.p.a.p.p., zgodnie z którym domniemywa się, że producentem lub wydawcą jest osoba, której nazwisko lub nazwę uwidoczniono w tym charakterze na przedmiotach, na których utwór utrwalono, albo podano do publicznej wiadomości w jakikolwiek sposób w związku z rozpowszechnianiem utworu.

Skoro jedynie powódka przedstawiła strony z własnych katalogów, które zawierają wzory: 1) przechylony świerk nr ID 100-003 (wzór tożsamy ze wzorem oferowanym przez pozwaną nr POL-2110 i jednocześnie objęty żądaniem pozwu), 2) sanie nr ID 123-057 (tożsamy z wzorem pozwanej POL-2950, jednakże nieobjętym żądaniem pozwu wobec spółki (...)), 3) fontanna nr ID 120-017 (tożsamy z wzorem pozwanej POL- (...), jednakże nieobjętym żądaniem pozwu), z kolei pozwana nie przedstawiła stron z własnych katalogów zawierających te trzy wzory, to na podstawie art. 8 ust. 3 w zw. z art. 15 u.p.a.p.p. jedynie wobec powódki można zastosować domniemanie, że jest ona producentem, który zastępuje twórcę w wykonywaniu prawa autorskiego wobec ozdób wykonanych wg tych wzorów, powódka podała bowiem ten fakt do publicznej wiadomości umieszczając te wzory w swoich katalogach.

Domniemania te, w powiązaniu z zeznaniami świadka A. P., który nie przyznał się do autorstwa wymienionych trzech wzorów, pozwalają przyjąć, iż pracownicy powódki są twórcami tych wzorów (ich zeznania jako świadków są wiarygodne), a prawa autorskie do nich od momentu przyjęcia wzorów przez powódkę (zgodnie z art. 12 ust. 1 u.p.a.p.p) przysługują powódce.

Wniosków takich nie można jednak wyprowadzić w odniesieniu do objętych żądaniem pozwu wzorów "choinki zwieńczonej podwójną gwiazdą pięcioramienną" (ID 101-057 oraz POL- (...)) jak i "gałązki zwieńczonej śnieżynką" (POL-1250 oraz ID 100-020).

Abstrahując w tym miejscu od tego, że pierwszy z tych wzorów nie może być uznany za utwór, a drugi nie jest tożsamy z wzorem powódki oznaczony numerem ID 100-020 (co wykazano już wyżej), wskazać trzeba, że pozwana przedstawiła dowody przeciwne, wskazujące na to, że wątpliwe - a tym samym nieudowodnione - są twierdzenia powódki o autorstwie tych wzorów (wg jej zamysłu udowodnione zeznaniami świadków oraz ich pisemnymi oświadczeniami). Do autorstwa "choinki zwieńczonej podwójną gwiazdą pięcioramienną" (nie będącej utworem) przyznaje się dwóch świadków: A. P. i A. D., do autorstwa "gałązki zwieńczonej śnieżynką" (przy czym każda jest inna) przyznaje się również dwóch świadków: A. P. i T. W.. Nie ma żadnych podstaw aby przyjąć, że moc dowodowa zeznań któregośkolwiek z tych świadków, w rozumieniu art. 233 § 1 k.p.c., jest większa od mocy dowodowej z zeznań świadka przedstawiającego relacje przeciwne. Co więcej wzór "choinki zwieńczonej podwójną gwiazdą pięcioramienną" znajduje się w złożonych do akt sprawy stronach z katalogów obu spółek, natomiast wzoru "gałązki zwieńczonej śnieżynką" nie ma w katalogu żadnej ze spółek (por. karta 80-82 oraz 213-218), tym samym nie jest możliwe zastosowanie domniemań opisanych wyżej.

Jednakże w przypadku wzoru "choinki zwieńczonej podwójną gwiazdą pięcioramienną", jak już wyjaśniono wyżej, zeznania obu świadków (A. P. i A. D.) co do autorstwa wzoru mogą być uznane za wiarygodne, możliwe jest bowiem, że obaj niezależnie od siebie stworzyli niemal identyczny rysunek wzoru (w konkluzji wzór ten nie jest utworem), gdyby jednak założyć odmiennie - tj. że wzór ten stanowi utwór w rozumieniu ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych - to wówczas przyjąć trzeba, iż powołując dowód z zeznań świadka A. P. pozwana przedstawiła dowód przeciwny do dowodu powódki potwierdzającego autorstwo jej pracownika, a to powoduje, że powódka w niniejszym procesie nie wykazała, że przysługują jej prawa autorskie do omawianego wzoru (jak już wyżej wspomniano dowód przeciwny polega bowiem na wykazaniu, że twierdzenia przeciwnika są wątpliwe, tym samym jest nie zostały udowodnione, ich prawdziwości lub fałszu nie da się bowiem ustalić na podstawie zebranych materiałów dowodowych). Po przedstawieniu przez pozwaną dowodów przeciwnych powódka winna wykazać dalszą aktywność dowodową, zmierzającą do wykazania, że autorem tych wzorów, do których przyznaje się dwóch świadków, był właśnie świadek powódki (a nie A. P.), takiej aktywności powódka jednak nie wykazała (o czym niżej).

Z kolei odnośnie wzoru "gałązki zwieńczonej śnieżynką" - do autorstwa wzoru POL-1250 przyznał się A. P., do autorstwa wzoru ID 100-020 - T. W.. A. P. zeznał przy tym, że wzór ten stworzył wcześniej, przy czym motyw śnieżynki wykorzystał przyjmując dostępny wzór z katalogu, odnośnie gałązki wskazał natomiast, że wykonał ją wg życzenia klienta. Jak już wspomniano w załączonych do akt kartach z katalogów obu spółek nie ma wzoru "gałązki zwieńczonej śnieżynką", nie można więc zakładać, że A. P. inspirował się wzorem T. W. (brak dowodu, że wzór ten był w katalogach powódki), nie można też zakładać, że T. W. inspirował się wzorem A. P. (brak dowodu, że wzór ten był w katalogach pozwanej). Jednakże to na powódce ciąży dowód, że jej pracownik był "pierwszym" autorem

wzoru, natomiast stronie pozwanej wystarczyło, że przedstawiła dowód przeciwny, a więc powodujący, że twierdzenia powódki co do przysługujących jej praw autorskich do omawianego wzoru POL-1250 są wątpliwe (nie zostały tym samym udowodnione). Także w tym przypadku - wobec przedstawienia dowodów przeciwnych przez pozwaną - powódka winna przedstawić dalsze dowody w celu wykazania prawdziwości wątpliwych twierdzeń, z których wywodzi skutki prawne, takiej aktywności dowodowej jednak nie wykazała.

Co więcej na tle omawianych wzorów wyjaśnić trzeba, że powódka jako "dowód główny" (w rozumieniu przedstawionym wyżej - por. E. Gniewek, P. Machnikowski: Kodeks cywilny. Komentarz. Wyd. 7, Warszawa 2016) uważała dokumenty prywatne (art. 245 k.p.c.) w postaci podpisanych przez swoich pracowników oświadczeń datowanych na dzień 2 kwietnia 2015 r. oraz zeznania tych właśnie osób w charakterze świadków (art. 258 k.p.c.), tj. T. W., O. T. i A. D.. Co istotne świadkowie ci, jako pracownicy powódki – wedle swoich zeznań pozostający w dacie zeznawania nadal z powódką w stosunku pracy – przyznali, że podpisali wskazane oświadczenia, przygotowane przez powódkę dla każdego świadka w identycznej treści i datowane na dzień 2 kwietnia 2015 r., przy czym jednocześnie wskazali, że oświadczenia te zostały złożone, ponieważ powódka się do nich o to zwróciła już po tym, jak między stronami pojawił się spór (np. T. W. wskazał, że prosiła go o to asystentka zarządu) – co jednocześnie podaje w wątpliwość wskazaną na nich datę 2 kwietnia 2015 r. jako datę podpisania tych oświadczeń, gdyż spór między powódką a pozwanymi zawiązuje się dopiero na przełomie maja i czerwca 2015 r. (po skierowaniu przez powódkę do pozwanej gminy pisma z 25 maja 2015 r. zatytułowanego „Wezwanie do usunięcia skutków naruszenia majątkowych praw autorskich” oraz odpowiedzi na to pismo udzielonej przez pozwaną spółkę). Ponadto świadkowie ci dobrze wiedzieli o trwającym między stronami procesie oraz o jego przedmiocie. Okoliczności te spowodowały znaczące obniżenie wiarygodności i mocy dowodowej oświadczeń datowanych na dzień 2 kwietnia 2015 r., natomiast sam fakt zwrócenia się przez powódkę jeszcze przed wytoczeniem pozwu w niniejszej sprawie do swoich pracowników o złożenie stosownych oświadczeń obniża wiarygodność i moc dowodową zeznań tych pracowników, zostali oni bowiem przez swojego pracodawcę (podmiot od którego pozostają w stosunku zależności) ukierunkowani poprzez przedstawienie im gotowych, pisemnych oświadczeń, wymagających jedynie ich podpisów. Zeznania tych świadków były więc ukierunkowane, pozbawione waloru swobodnej, niesugerowanej wypowiedzi (takiego ukierunkowania pozbawione były natomiast zeznania A. P.).

Fakty, które wg zamysłu powódki miałyby być udowodnione poprzez "dowody główne", o opisanej wyżej niskiej mocy dowodowej, zostały - jak już wspomniano wyżej - skutecznie podważone przez stronę pozwaną poprzez przedstawienie dowodu przeciwnego w postaci zeznań A. P. (ponadto bardziej wiarygodnego od świadków powódki, jego zeznania pozbawione były bowiem wskazanego wyżej ukierunkowania, były tym samym samorzutne i spontaniczne, co więcej mniejsza jest zależność A. P. od pozwanej spółki, jako osoby niezwiązanej stosunkiem pracy z pozwaną, a jedynie powiązanej z nią na zasadzie wolnej współpracy).

Po przedstawieniu przez pozwaną omówionego dowodu przeciwnego powódka - jako podmiot profesjonalny, prowadzący działalność w zakresie projektowania, produkcji i sprzedaży ozdób bożonarodzeniowych - miała realną szansę wykazania dalszej aktywności dowodowej, zmierzającej do wykazania, że wyłącznymi autorami omawianych wzorów ("choinki zwieńczonej podwójną gwiazdą pięcioramienną" i "gałązki zwieńczonej śnieżynką") byli jej pracownicy, a nie przyznający się również do ich autorstwa A. P.. Przykładowo powódka mogła przedstawić dowody w postaci archiwalnych katalogów by wykazać, że dana ozdoba pojawiła się w jej ofercie przed pojawieniem się w ofercie pozwanej spółki (co wciąż nie byłoby niezbitym dowodem, lecz mogłoby być dowodem wystarczającym w połączeniu z zeznaniami świadków w przypadku, gdyby pozwana spółka nie zdołała przedstawić katalogów wcześniejszych zawierających te ozdoby). Za najistotniejszy w takim przypadku środek dowodowy – acz nieprzywołany przez powódkę – można zaś byłoby uznać dokumentację projektową spornych ozdób, w szczególności w postaci plików źródłowych, czy szkiców, jeżeli ozdoby byłyby pierwotnie projektowane bez użycia komputerów.

Mając na uwadze powyższe rozważania przyjąć trzeba, że powództwo podlega oddaleniu w zakresie roszczeń dotyczących wzoru "choinki zwieńczonej podwójną gwiazdą pięcioramienną" (żądanie z punktu 1 lit. a i 2 lit. a) z dwóch powodów: po pierwsze wzór ten nie jest utworem, po drugie powódka nie udowodniła, że przysługują jej prawa

autorskie do tego wzoru (przyznaje się bowiem do niego również współpracujący z pozwaną A. P., a po przedstawieniu dowodów przeciwnych powódka nie przedstawiła dalszych dowodów, potwierdzających jej twierdzenia).

Powództwo podlega także oddaleniu w zakresie roszczeń dotyczących wzoru "gałązki zwieńczonej śnieżynką" (żądanie z punktu 1 lit. e i 2 lit. e) również z dwóch powodów: po pierwsze objęty żądaniem pozwu wzór POL - 1250 nie jest tożsamy z wzorem, do którego powódka posiada prawa autorskie ((...) - 020), po drugie powódka nie udowodniła, że przysługują jej prawa autorskie do objętego żądaniem pozwu wzoru POL - 1250 (do wzoru gałązki przyznaje się bowiem współpracujący z pozwaną A. P., a po przedstawieniu dowodów przeciwnych powódka nie przedstawiła dalszych dowodów, potwierdzających jej twierdzenia).

Tym samym można rozważać zasadność powództwa jedynie w zakresie, w którym żądania powódki dotyczą wzoru pozwanej obejmującego przechylony świerk nr POL-2110 (wzór tożsamy ze wzorem powódki nr ID 100-003) - żądanie z punktu 1 lit. b i 2 lit. b pozwu.

* * *

W tym miejscu wrócić należy trzeba do sygnalizowanego na wstępie, występującego na tle ustawie o prawie autorskim i prawach pokrewnych, rozróżnienia między "oryginałem utworu" oraz "egzemplarzem utworu". Egzemplarz stanowi swoiste połączenie utworu i jego nośnika materialnego [por. zob. P. Ś., Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Komentarz, W. 2017]. Jak już wspomniano na tle rozpoznawanej sprawy rozróżnienie to jest o tyle ważne, że roszczenie wobec gminy z pkt 1 dotyczy egzemplarzy utworu plastycznego (konkretnych dekoracji świątecznych nabytych przez gminę), z kolei roszczenie wobec spółki (...) z pkt 2 dotyczy oryginału utworu plastycznego, wobec którego powódka używa pojęcia "wzór", odnoszącego się do rysunków przedstawionych w ofercie (w tym przypadku "wzór" jest przez powódkę postrzegany jako podlegający ochronie utwór, na którego podstawie tworzone są - również podlegające ochronie - kolejne egzemplarze utworu).

Zgodnie z art. 52 ust. 1 u.p.a.p.p. jeżeli umowa nie stanowi inaczej, przeniesienie własności egzemplarza utworu nie powoduje przejścia autorskich praw majątkowych do utworu. Zebrane w sprawie dowody, przede wszystkim umowa między gminą i spółką (...) oraz wystawiona na jej podstawie faktura wskazują na to, że spółka (...) sprzedała gminie umówioną ilość egzemplarzy konkretnych dekoracji świątecznych, wytworzonych wg określonych wzorów, przedmiotem umowy nie było natomiast przeniesienie na gminę autorskich praw majątkowych do tych wzorów (treść umowy, jak i zapytania ofertowego, wyraźnie wskazuje na to, że przedmiotem umowy były egzemplarze utworu, a nie autorskie prawa majątkowe do utworu plastycznego, jakim jest wzór). Innymi słowy gmina oraz spółka (...) nie zawarły - w myśl art. 41 ust. 1 pkt 2 u.p.a.p.p. - umowy o przeniesienie autorskich praw majątkowych do "wzorów" dekoracji świątecznych. Skoro umowa nie stanowi, aby przeniesienie własności egzemplarzy dekoracji świątecznych połączone było z przeniesieniem autorskich praw majątkowych do wzorów tych dekoracji, tym samym zgodnie z art. 52 ust. 1 u.p.a.p.p. do przeniesienia tych praw na gminę nie doszło. Na mocy umowy zawartej ze spółką (...) gmina nabyła więc własność rzeczy ruchomych - dekoracji świątecznych, w określonej umową i fakturą ilości egzemplarzy, wykonanych przez pozwaną z jej materiałów, na podstawie wzorów przedstawionych gminie w trybie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego.

Dodać trzeba, że zawierając umowę gmina pozostawała w dobrej wierze co do przysługiwania spółce (...) autorskich praw majątkowych do wzorów dekoracji świątecznych, w oparciu o które wykonane zostały zakupione przez gminę dekoracje. Zgodnie z art. 7 k.c. obowiązuje domniemanie istnienia dobrej wiary. Pozwana gmina w zapytaniu ofertowym zastrzegła, że przedmiotem zamówienia jest sprzedaż i dostawa (transport) dekoracji świątecznych (rzeczy ruchomych). Wymagane więc było jedynie to, aby oferent był producentem dekoracji świątecznych, nie musiał być natomiast twórcą wzorów tych dekoracji, mógł bowiem produkować te dekoracje w oparciu o zawartą z twórcą tych wzorów umowę przeniesienia autorskich praw majątkowych bądź umowę o korzystanie z utworu (licencja). Nie jest wykluczona sytuacja, że twórca utworu plastycznego (wzoru dekoracji świątecznych), będący jednocześnie producentem dekoracji, udzieli innemu producentowi dekoracji licencji na polu eksploatacji obejmującym zwielokrotnianie utworu, tj. wytwarzanie określoną techniką kolejnych egzemplarzy utworu (art. 41

ust. 2 w zw. z art. 50 pkt 1 u.p.a.p.p.). Co ważne: zapytanie ofertowe nie wymagało, ażeby oferowane gminie ozdoby były stworzone specjalnie dla pozwanej gminy (w rozumieniu: na wyłączność), mogły to być ozdoby powszechnie sprzedawane na rynku zarówno przez oferenta, jak i innego producenta wytwarzającego ozdoby wg tego samego wzoru (por. rozważania na tle 52 ust. 1 u.p.a.p.p., prowadzące do wniosku, że przedmiotem umowy między gminą i pozwaną spółką nie było przeniesienie autorskich praw majątkowych). Dlatego też nawet w sytuacji, gdyby pracownicy gminy, dokonujący oceny ofert, dostrzegli tożsamość niektórych wzorów powódki i pozwanej spółki (...), nie było podstaw aby powzięli wątpliwość, że pozwanej spółce (czy też spółce powodowej) nie przysługują autorskie prawa majątkowe do wzorów dekoracji świątecznych przedstawionych w ofercie, prawa te mogły zostać bowiem nabyte w drodze umowy licencyjnej, tak przez spółkę (...) od spółki (...), jak i przez spółkę (...) od spółki (...) (ewentualnie przez każdą z tych spółek od osoby trzeciej). W konsekwencji takie same dekoracje, wytwarzane wg tych samych wzorów, mogły być zgodnie z prawem sprzedawane zarówno przez M., jak i przez P..

Co więcej nie tylko zapytanie ofertowe gminy nie zawiera zastrzeżenia, że oferent ma być twórcą wzorów tych dekoracji, ale także powódka w swojej ofercie w żadnym miejscu - co należy podkreślić - nie oświadczyła, że tylko jej przysługują autorskie prawa majątkowe do wzorów oferowanych dekoracji świątecznych. Tym samym nie sposób pracownikom gminy przypisać złej wiary co do przysługiwania spółce (...) autorskich praw majątkowych do wzorów dekoracji świątecznych, w oparciu o które wykonane zostały dekoracje zakupione ostatecznie przez gminę.

Mając na uwadze powyższe rozważania przyjąć trzeba, że na mocy umowy z 5 listopada 2014 r., nr (...), Gmina M. Ś. nabyła własność wymienionych w umowie egzemplarzy dekoracji świątecznych (rzeczy ruchomych w ilości 11 sztuk), które pozwana spółka (...) wytworzyła i dostarczyła gminie, przenosząc na gminę - pozostającą w dobrej wierze co do istnienia po stronie pozwanej P. autorskich praw majątkowych do wzorów dekoracji - posiadanie tych rzeczy.

W związku z tym, że Gmina M. Ś. pozostaje właścicielem egzemplarzy dekoracji świątecznych, zastosowanie znajduje art. 32 ust. 1 u.p.a.p.p., zgodnie z którym właściciel egzemplarza utworu plastycznego może go wystawiać publicznie, jeżeli nie łączy się z tym osiąganie korzyści majątkowych. Do sztuk plastycznych, w ramach których powstają utwory plastyczne, zalicza się: malarstwo, rysunek, grafikę, rzeźbę, fotografię, architekturę, ceramikę, instalacje, scenografię, wzornictwo przemysłowe, witraż, tatuaż, graffiti [por. zob. P. Ś., Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Komentarz, W. 2017]. W okolicznościach rozpoznawanej sprawy Gmina M. Ś., która nabyła własność egzemplarzy dekoracji, wystawiała je publicznie nie osiągając z tego tytułu żadnych korzyści majątkowych (dowodów, ani nawet twierdzeń na osiągnięcie takich korzyści przez gminę strona powodowa nie przedłożyła). W tym stanie rzeczy powództwo skierowane przeciwko Gminie M. Ś. podlega oddaleniu zarówno co do całego żądania niepieniężnego, zgłoszonego w pkt 1 pozwu, jak i co do żądania o zapłatę, zgłoszonego w pkt 4 pozwu (niezależnie od innych, omówionych już wyżej podstaw do oddalenia powództwa wobec poszczególnych ozdób).

* * *

Powództwo okazało się natomiast uzasadnione w zakresie żądania niepieniężnego wobec spółki (...), dotyczącego wzoru pozwanej P. obejmującego przechylony świerk nr POL-2110 (wzór tożsamy ze wzorem powódki nr ID 100-003) - jest to żądanie z punktu 2 lit. b pozwu. Jak już wskazano wyżej powódka wykazała, iż przysługują jej autorskie prawa majątkowe do opisanego w tym punkcie żądania wzoru, pozwana nie przedstawiła żadnego dowodu przeciwnego, w szczególności nie wykazała, że takie prawa do omawianego wzoru mogłyby przysługiwać pozwanej czy też A. P..

Powództwo podlegało więc uwzględnieniu na podstawie art. 79 ust. 1 pkt 1 u.p.a.p.p., zgodnie z którym uprawniony, którego autorskie prawa majątkowe zostały naruszone, może żądać od osoby, która naruszyła te prawa: zaniechania naruszania. Dodać trzeba, że w art. 17 u.p.a.p.p. ustawodawca określił granice majątkowych uprawnień autorskich wskazując, że twórcy przysługuje właśnie prawo do korzystania z utworu i to na wszystkich polach eksploatacji, które zostały przykładowo wyszczególnione w art. 50 u.p.a.p.p. Powódka domagała się od pozwanej zaniechania naruszania autorskich praw majątkowych do wzoru przechylonego świerka POL-2110 przez zakazanie korzystania z tego wzoru, wymieniając przykładowe pola eksploatacji. W tym zakresie - co do żądania z punktu 2 lit. b pozwu - powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

Kolejne dwa roszczenia (pkt 3 pozwu) powódka poprzedziła wnioskiem o udzielenie informacji na temat liczby egzemplarzy elementów dekoracyjnych opisanych w pkt. 2 pozwu, które zostały już przez pozwaną spółkę (...) wyprodukowane oraz przekazane do korzystania, bądź sprzedane na rzecz osób trzecich innych niż pozwana Gmina M. Ś., wraz ze wskazaniem miejsca ich przechowywania i danych nabywców tych dekoracji (na podstawie art. 80 ust. 1 pkt 2 u.p.a.p.p.). W przypadku pozytywnego uwzględnienia tego wniosku i jednoczesnego wykazania, że powódce przysługują autorskie prawa majątkowe do wzorów opisanych w pkt 2 pozwu, które zostały naruszone przez pozwaną, powódka mogłaby wystąpić z dwoma żądaniami opisanymi w pkt 3 pozwu: o wycofanie z obrotu oraz o zniszczenie przedmiotów opisanych w art. 79 ust. 4 u.p.a.p.p., który powódka podaje jako podstawę prawną swojego żądania. Przedmiotami tymi są właśnie egzemplarze utworu, który dotyczył wniosek o udzielenie informacji. Na marginesie wskazać trzeba, że powódka nieprecyzyjnie opisała w pkt 3 pozwu, że na podstawie art. 79 ust. 4 u.p.a.p.p. domaga się wycofania z obrotu wzorów dekoracji, wskazana przez powódkę podstawa prawna oraz poprzedzenie tego żądania wnioskiem o udzielenie informacji wskazuje bowiem na to, że żądanie pozwu dotyczy wycofania egzemplarzy dekoracji (określonych przedmiotów) wytworzonych w oparciu o określone wzory.

Powołany wyżej art. 80 ust. 1 pkt 2 u.p.a.p.p. stanowi samodzielną podstawę prawną wniosku, wprowadzając tzw. roszczenie informacyjne. Wniosek o zobowiązanie pozwanej spółki (...) do udzielenia informacji na podstawie art. 80 ust. 1 pkt 2 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych okazał się niezasadny i został oddalony prawomocnym postanowieniem z 31 marca 2016 r., z przyczyn szczegółowo opisanych w uzasadnieniu tego postanowienia. Tym samym nie jest możliwe uwzględnienie dwóch żądań pozwu, zawartych w pkt 3: o wycofanie z obrotu oraz o zniszczenie egzemplarzy dekoracji wytworzonych wg określonych wzorów. Świadomość powiązania uwzględnienia przez Sąd roszczenia informacyjnego oraz uwzględnienia żądań z pkt 3 pozwu posiada sama powódka, formułując te dwa żądania poprzedziła je bowiem roszczeniem informacyjnym wskazując, że „następnie”, tj. po uwzględnieniu roszczenia informacyjnego, domaga się wycofania z obrotu oraz zniszczenia określonych przedmiotów.

W tym stanie rzeczy, wobec braku informacji na temat istnienia, ilości oraz miejsca przechowywania przedmiotów objętych dwoma żądaniami z pkt 3 pozwu, podlegały one oddaleniu.

* * *

Pozostaje rozważyć zasadność ostatniego żądania pozwu - roszczenia o zapłatę kwoty 30.471,75 zł - którego podstawą prawną jest art. 79 ust. 1 pkt 3 b u.p.a.p.p. Roszczenie to podlega oddaleniu mimo tego, że powódka wykazała, iż jej prawa autorskie do wzoru pochyłonego świerku (ID 100-003) zostały naruszone, powódka nie wykazała bowiem wysokości przysługującego jej na tej podstawie roszczenia.

Zgodnie z art. 79 ust. 1 pkt 3 b u.p.a.p.p. powódce przysługiwałaby suma pieniężna w wysokości dwukrotności stosownego wynagrodzenia, które w chwili jego dochodzenia byłoby należne tytułem udzielenia przez uprawnionego zgody na korzystanie z utworu. W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że kwota 15.235,87 zł (tj. jedna trzecia ceny ofertowej powódki netto za wyprodukowanie 11 ozdób) stanowi należne powódce wynagrodzenie za udzielenie praw "do ekspozycji" wszystkich egzemplarzy utworów opisanych pozwem (całego zamówienia, obejmującego 11 ozdób), w warunkach opisanych w zapytaniu ofertowym pozwanej gminy. Powódka domaga się w oparciu o wskazany wyżej przepis dwukrotności tego wynagrodzenia.

Po pierwsze przedstawione przez powódkę twierdzenia nie wskazują jednak jaka część kwoty 15.235,87 zł (dotyczącej 11 ozdób) odnosi się do ekspozycji trzech egzemplarzy (trzech ozdób) wytworzonych według jedynego objętego żądaniem pozwu wzoru, co do którego powódka wykazała naruszenie jej autorskich praw majątkowych, to jest trzech egzemplarzy ozdób wytworzonych według wzoru pochyłonego świerku.

Po drugie wskazane przez powódkę wynagrodzenie w ogóle nie stanowi wynagrodzenia opisanego art. 79 ust. 1 pkt 3 b u.p.a.p.p., w przepisie tym jest bowiem mowa o "wynagrodzeniu, które w chwili jego dochodzenia byłoby należne tytułem udzielenia przez uprawnionego zgody na korzystanie z utworu". Wskazuje się, że "wynagrodzenie stosowne" w rozumieniu art. 79 ust. 1 pkt 3 b u.p.a.p.p., to takie wynagrodzenie, jakie otrzymałby autor gdyby osoba, która

naruszyła jego prawa majątkowe, zawarła z nim umowę o korzystanie z utworu w zakresie dokonanego naruszenia [por. wyr. SN z 25.3.2004 r., II CK 90/03; wyr. SN z 29.11.2006 r., II CSK 245/06; wyr. SA w Krakowie z 30.12.2014 r., I ACa 1410/14.; wyr. SA w Gdańsku z 27.11.2014 r., I ACa 507/14].

Tymczasem powódka wskazała wysokość "wynagrodzenia za udzielenie praw do ekspozycji wszystkich egzemplarzy utworów opisanych pozwem, w warunkach opisanych w zapytaniu ofertowym pozwanej gminy". Jak już wyżej wyjaśniono zgodnie z art. 32 u.p.a.p.p. właściciel egzemplarza utworu plastycznego (w tym przypadku gmina) może go wystawiać publicznie, jeżeli nie łączy się z tym osiągnięcie korzyści majątkowych. W zapytaniu ofertowym gminy nie było mowy o tym, ażeby ekspozycja utworów łączyła się z osiąganiem przez gminę jakichkolwiek korzyści majątkowych, tym samym wskazane przez powódkę "wynagrodzenie za udzielenie praw do ekspozycji wszystkich egzemplarzy utworów opisanych pozwem, w warunkach opisanych w zapytaniu ofertowym pozwanej gminy" nie może wyrażać się kwotą 15.235,87 zł. Wynika to stąd, że poprzez samo nabycie własności egzemplarzy utworów jego właściciel, nawet jeżeli nie posiada autorskich praw majątkowych do utworu (wzoru), może - bez uiszczania twórcy jakiegokolwiek wynagrodzenia - będące przedmiotem jego własności egzemplarze wykorzystać poprzez publiczną eksploatację, nie połączoną z osiąganiem korzyści majątkowych. Wskazane przez powódkę "wynagrodzenie za udzielenie praw do ekspozycji wszystkich egzemplarzy utworów opisanych pozwem, w warunkach opisanych w zapytaniu ofertowym pozwanej gminy" nie jest więc wynagrodzeniem, jakie otrzymałby autor, gdyby osoba, która naruszyła jego prawa majątkowe, zawarła z nim umowę o korzystanie z utworu w zakresie dokonanego naruszenia. Korzystanie przez gminę z egzemplarzy utworów (rzeczy w ilości 11 ozdób), będących jej własnością i w sposób opisany w zapytaniu ofertowym, jest bowiem z mocy ustawy nieodpłatne.

Powódka na gruncie art. 79 ust. 1 pkt 3 b u.p.a.p.p. i w okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy powinna natomiast wskazać wysokość wynagrodzenia za udostępnienie pozwanej spółce (...) licencji do korzystania z utworu w postaci wzoru przechylnego świerka, na polu eksploatacji obejmującym zwielokrotnianie utworu, tj. wytwarzanie określoną techniką egzemplarzy utworu oraz w zakresie obrotu egzemplarzami, na których utwór utrwalono. Co do wysokości tak rozumianego wynagrodzenia powódka nie przedstawiła w uzasadnieniu pozwu i w dalszym toku procesu nawet żadnych twierdzeń.

Z obydwu opisanych wyżej powodów przyjąć trzeba, że powódka nie wykazała, jaka jest wysokość wynagrodzenia, które w chwili jego dochodzenia byłoby należne powódce tytułem udzielenia przez nią zgody na korzystanie z utworu, jakim jest wzór dekoracji świątecznej pochylonego świerku (ID 100-003).

Z kolei pozwana spółka (...) odnosząc się do wysokości żądanego przez powódkę wynagrodzenia wskazała w odpowiedzi na pozew, że kwestionuje wysokość wynagrodzenia podaną przez powódkę, ponieważ pozwana za całość wykonanego oświetlenia świątecznego, składającego się z dziewięciu elementów (w rzeczywistości elementów było 11, w tym 3 w postaci ozdoby w kształcie pochylonego świerku) otrzymała wynagrodzenie w wysokości 26.455 zł netto, tym samym zdaniem pozwanej wynagrodzenie w wysokości 15.235,87 zł za sam projekt pięciu dekoracji nie znajduje żadnych podstaw.

Tym samym żądanie zapłaty kwoty 30.471,75 zł - oparte o art. 79 ust. 1 pkt 3 b u.p.a.p.p. - podlega oddaleniu.

* * *

Ustalając stan faktyczny sprawy Sąd poza dokumentami prywatnymi w postaci korespondencji stron i zapytania ofertowego pozwanej gminy (a także pozostałej dokumentacji postępowania o udzielenie zamówienia publicznego), umowy między powódką i pozwaną gminą oraz wystawionej na jej podstawie faktury, a także innymi dowodami pisemnymi: w postaci kart katalogowych oraz kart produktów, niekwestionowanych przez strony, oparł się także na zeznaniach świadków współpracujących z pozwaną: A. P., K. W., świadków - pracowników gminy: D. Ł. i J. K. (2), oraz świadków - pracowników powódki: T. W., O. T. i A. D.. Zeznania A. P., K. W., D. Ł. i J. K. (2) były o tyle wiarygodne, że świadkowie ci, choć związani ze stronami pozwanymi, nie byli wcześniej szczegółowo informowani o toczącym się procesie, a także pewnych okoliczności szczegółowo nie pamiętali co - w końcowym rozrachunku - zwiększało ich wiarygodność, gdyż zrozumiałym jest, że ich pamięć mogła zatrzeć się po upływie niemal trzech lat

od postępowania w przedmiocie udzielenia zamówienia publicznego, prowadzonego przez pozwaną gminę. Zeznania świadków - pracowników powódki w osobach T. W., O. T. i A. D. były o tyle mniej wiarygodne, że zostały poprzedzone informacją ze strony powódki (pracodawcy świadków) o zaistniałym sporze i prośbą o podpisanie oświadczeń, tj. dokumentów o treści przygotowanej przez powódkę, dla każdego świadka w identycznym brzmieniu, opatrzonej tą samą datą. Szczegółowej oceny zeznań świadków dokonano już we wcześniejszej części rozważań.

W rozpoznawanej sprawie brak było jednocześnie podstaw do dopuszczenia dowodu z opinii biegłego w trybie art. 278 § 1 k.p.c., zgodnie z którym w wypadkach wymagających wiadomości specjalnych sąd po wysłuchaniu wniosków stron co do liczby biegłych i ich wyboru może wezwać jednego lub kilku biegłych w celu zasięgnięcia ich opinii. Powódka domagała się przeprowadzenia tego dowodu - zgłoszonego dopiero w piśmie procesowym z 22 maja 2017 r. - na okoliczność ustalenia stopnia podobieństwa dekoracji świątecznych (tj. egzemplarzy utworów - rzeczy ruchomych) wyprodukowanych i dostarczonych przez pozwaną spółkę (...) pozwanej gminie z wzorami dekoracji, do których autorskie prawa majątkowe posiada powódka, a także na okoliczność tego, czy działający niezależnie od siebie autorzy mogli w oparciu o opis dekoracji samodzielnie tworzyć wzory o ustalonym przez biegłego stopniu podobieństwa i czy stopień podobieństwa dekoracji świątecznych wyprodukowanych przez pozwaną może wynikać z przypadkowych inspiracji jednego z autorów pracą drugiego.

Strona pozwana (spółka (...)) w piśmie procesowym z dnia 1 czerwca 2017 r. zasadnie wywodziła, że wniosek ten jest spóźniony w świetle art. 207 § 6 k.p.c., zgodnie z którym Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich w pozwie, odpowiedzi na pozew lub dalszym piśmie przygotowawczym bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności. Nie ma wątpliwości, że przeprowadzenie tego dowodu spowodowałoby zwłokę w rozpoznaniu sprawy, nie zostały też wskazane przez powódkę żadne wyjątkowe okoliczności przemawiające za przeprowadzeniem spóźnionego dowodu, powódka jest bowiem reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, a okoliczności, które miałyby być przedmiotem dowodu z opinii biegłego, były przedmiotem sporu między stronami już na etapie korespondencji przedprocesowej. Spółka (...) w powołanym wyżej piśmie procesowym słusznie wskazywała, że już w odpowiedzi na pozew kwestionowała stanowisko powódki, już wówczas oświadczyła, że nie wzorowała się na powódce, a projekty pozwanej zostały stworzone wg własnej koncepcji osób współpracujących z pozwaną, tym samym zeznania świadka A. P. nie odbiegały od prezentowanego w sprawie stanowiska pozwanej.

Dowód z opinii biegłego podlegał jednak oddaleniu również z uwagi na to, że ustalenie okoliczności, dla których powódka powołała przeprowadzenie tego dowodu, w ogóle nie wymagało wiadomości specjalnych, w szczególności nie wymaga tego ustalenie stopnia podobieństwa dekoracji świątecznych (tj. egzemplarzy utworów - rzeczy ruchomych) wyprodukowanych i dostarczonych przez pozwaną spółkę (...) pozwanej gminie z wzorami dekoracji, do których autorskie prawa majątkowe posiada powódka. Czynność ta w znacznej mierze sprowadza się do porównania dwóch wizualizacji (rysunków), co mieści się w zdolnościach percepcyjnych osoby posiadającej przeciętne wykształcenie i nie wymaga wiadomości specjalnych. Nie było podstaw dla powołania tego dowodu również dla wykazania, czy działający niezależnie od siebie autorzy mogli w oparciu o opis dekoracji samodzielnie tworzyć wzory o ustalonym przez biegłego stopnia podobieństwa i czy stopień podobieństwa dekoracji świątecznych wyprodukowanych przez pozwaną może wynikać z przypadkowych inspiracji jednego z autorów pracą drugiego. W orzecznictwie podkreśla się, że opinia biegłego nie może stanowić podstawy ustalenia faktów prawotwórczych, ponieważ ustalenie stanu faktycznego należy do sądu orzekającego. O tym, czy dla rozstrzygnięcia sprawy niezbędne są wiadomości specjalne, decyduje sąd. Należy mieć przy tym na uwadze, że przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Dlatego też niedopuszczalne jest przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego, zmierzałby on bowiem do wykazania faktów prawotwórczych.

Brak celowości dla powołania dowodu z opinii biegłego - niezależnie od powyższych argumentów - wynika stąd, że nawet gdyby biegły stwierdził (zgadzając się z postulatami powódki wyrażonymi przy formułowaniu tez dowodowych), iż działający niezależnie od siebie autorzy nie mogli samodzielnie tworzyć takich samych wzorów inspirowanych pracą innego autora, to i tak brak jest powołanych przez powódkę dowodów wskazujących na to, iż w przypadku tych wzorów, do których przyznawało się dwóch świadków, to świadkowie powódki (A. D. i T. W.) jako pierwsi stworzyli sporne

wzory i tym samym to A. P. wzorował się na rysunkach pracowników powódki, a nie odwrotnie. Myśl tą pozwana wyraziła już w korespondencji przedprocesowej, tj. w piśmie z 15 lipca 2015 r., gdzie wskazała, że równie dobrze to ona mogłaby zarzucić spółce (...) naśladowanie wyrobów spółki (...) i naruszanie jej praw autorskich. Przypomnieć również trzeba, że jedynie w przypadku dwóch wzorów: "choinki zwieńczonej podwójną gwiazdą pięcioramienną" i "gałązki zwieńczonej śnieżynką" (przy czym w tym przypadku wzór każdej spółki będącej stroną procesu jest inny) do autorstwa przyznaje się dwóch świadków (odpowiednio: A. P. i A. D. oraz A. P. i T. W.).

* * *

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 108 § 1 w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. z zastosowaniem zasady odpowiedzialności za wynik postępowania i pozostawieniu szczegółowego wyliczenia kosztów referendarzowi sądowemu po uprawomocnieniu się orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie; przy założeniu, że powódka przegrała sprawę wobec Gminy M. Ś. w całości (co do żądania z pkt 1 i 4 pozwu) oraz przy założeniu, że powódka wygrała sprawę wobec spółki (...) w zakresie żądania z pkt 2b pozwu (dotyczącego korzystania z wzoru dekoracji Choinka 2D płaska Ozdoba latarniowa POL-2110), zaś co do pozostałych żądań z pkt 2 oraz co do żądań z pkt 3 i 4 sprawę wygrała pozwana spółka (...).